

АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефон: +381 11 32-39-072 Fax: +381 11 32-32-203
e-mail: komora@sbb.rs a.k.srbije@gmail.com

Број: 260/2010
15.09.2010.

ЗАПИСНИК

СА ЧЕТВРТЕ ВАНРЕДНЕ СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ КОЈА ЈЕ ОДРЖАНА 15.09.2010. СА ПОЧЕТКОМ У 17,00 ЧАСОВА У ПРОСТОРИЈАМА АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ, ДЕЧАНСКА 13, БЕОГРАД

ПРИСУТНИ:	Г. Драгољуб Ђорђевић, председник, г. Јован Секељ, г. Зоран Јеврић и г. Дејан Тирић, потпредседници, г. Јовица Косић, секретар, г. Марко Богдановић, г. Бранислав Глогоњац, г. Војислав С. Недић, г. Бранислав Вулић, г. Светозар Добросављевић, г. Милутин Костић, г. Зоран Милић, г. Зоран Милошевић, г. Божидар Вукашиновић, чланови Управног одбора АК Србије
ОДСУТНИ:	Г. Живорад Лекић, г. Мирослав Бојић, чланови Управног одбора АК Србије
УПРАВНИ ОДБОР АК БЕОГРАДА:	Г. Слободан Шошкић, председник, г. Ђорђе Калањ, заменик председника, г. Вељко Вукотић, г. Југослав Тинтор, г-ђа Маја Степановић, г. Петар Стојановић, г. Никола Јанковић, г. Михајло Прица, г-ђица Катарина Радовић, г. Небојша Самарџић, г. Горан Петронијевић, г. Славен Моравчевић и г. Дејан Николић (дошао у 18,37 часова), чланови Управног одбора АК Београда
ОСТАЛИ ПРИСУТНИ:	Г. Драги Крстић, председник АК Ниша, г-ђа Јасмина Милутиновић, председник АК Чачка, г. Рајко Петричић, председник АК Шапца, г. Драган Живковић, председник АК Пожаревца, г. Слободан Кремењак, председник Надзорног одбора АК Београда, г. Владимир Шешлија, председник АК Србије од 2002-2009., г. Владимир Домазет, председник АК Ниша у два мандата, г-ђа Јасмина Павловић, заменик председника АК Београда у мандату 2006-2010., г-ђа Мирела Катић, адвокат у Београду, г. Славко Јеловац, адвокат у Београду, г. Александер Килибарда, адвокат у Београду, г. Небојша Перовић, адвокат у Београду, г. Владимир Божовић, адвокат у Београду, г-ђица Светлана Векић, руководиоца Заједничке стручне службе АК Србије и АК Београда, г-ђа Сузана Цветановић, заменик руководиоца Заједничке стручне службе АК Србије и АК Београда, г-ђица Ивана Марићевић, запослена у Заједничкој стручној служби АК Србије и АК Београда и г-ђа Нађа Баранин, запослена у АК Београда.

Г. Драгољуб Ђорђевић, председник АК Србије, констатовао је да постоји кворум за пуноважан рад и одлучивање Управног одбора АК Србије и нагласио да се ток седнице аудио снима, да ће након одржане седнице бити сачињен транскрипт аудио снимка са седнице који ће бити доступан на увид јавности и позвао да сви учесници у дискусији јасно и гласно се представе именом и презименом, како би аудио снимак био технички исправан.

Саставни део записника чини аудио снимак и транскрипт тог снимка.

Г. Ђорђевић је затим предложио дневни ред, који је члановима Управног одбора достављен уз материјал за седницу. Управни одбор једногласно је прихватио предлог и усвојио следећи

ДНЕВНИ РЕД:

1. Проблеми у Адвокатској комори Београда

* * *

У уводној речи, г. Ђорђевић је указао на разлоге сазивања седнице и догађаје у АК Београда, који су довели до потпуне блокаде рада те Коморе. У наставку излагања подсетио је присутне да је Управни одбор АК Србије, на седници која је одржана 10.07.2010., донео одлуку да се упуту Препорука АК Београда о сазивању Скупштине, на којој би се размотрила питања законитости спроведеног изборног поступка у тој Комори, приговора колега који су уложени на објављене изборне резултате о којима је одлучивала Верификациона комисија АК Београда у непотпуном саставу и верификација изборних резултата и мандата изабраних чланова органа и носилаца функција, а према изборним резултатима утврђеним од стране Изборне комисије. Циљ Препоруке Управног одбора АК Србије био је покушај да се стање у АК Београда разреши у оквиру саме адвокатске коморе, да о спорним питањима у адвокатури не одлучују судови. Наиме, незадовољни изборним резултатима, а због учињених неправилности које утичу на законитост спроведених избора, поднето је пет тужби. У међувремену, од дана достављања Препоруке Управног одбора АК Србије Адвокатској комори Београда, одржана је седница Управног одбора те Коморе 12.07.2010., на којој је одлучено да се закаже Скупштина Адвокатске коморе Београда. Према аудио снимку, који је имао прилику да чује, одлука о сазивању Скупштине је донета. На седници Управног одбора АК Београда која је била заказана за 3.09.2010. било је постављено питање сазивања Скупштине коју је сазвао председник Шошкић за 2.10.2010., а не како је прво било одлучено за 25.09.2010. и са потпуно другачијим дневним редом. Након расправе која се десила тог дана, седницу Управног одбора напустио је г. Шошкић, а Управни одбор је наставио са радом уз председавајуће заменика председника, г. Калања. На тој седници донете су одлуке како о сазивању Скупштине АК Београда за 26.09.2010., тако и одлуке о уписима и другим статусним питањима кандидата који су поднели захтеве за упис у именик адвоката или адвокатских приправника, које председник Шошкић оспорава. Према доступним информацијама, преко 40 колега, адвоката и адвокатских приправника чека да добије решења о упису и изражавају огорчење, јер председник Шошкић оспорава све уписе који су донети на седници Управног одбора АК Београда 3.09.2010. Председник Шошкић је одузео службене печате и ставио их је у искључиво своје придржање, а како је чуо од запослених у Заједничкој стручној служби АК Србије и АК Београда, забранио је запосленима да контактирају са члановима Управног одбора. Запослени се налазе у веома непријатној ситуацији, разврставају их на „наше и њихове“. Надзорни одбор АК Београда је поводом настале ситуације такође одржао састанак на који је био позван и председник АК Београда, али се он том позиву није одазвао. Надзорни одбор АК Београда, копију записника је доставио и АК Србије, указујући да штета коју трпи АК Београда и АК Србије, због недоношења решења о упису, досеже износ преко милион динара, а поједине колеге које нису уписане изражавају своје незадовољство указујући да им се крши њихово основно људско право на рад и најављују покретање поступка судске заштите. Дакле, колегама за које је Управни одбор донео одлуке о упису, не издају се решења јер их г. Шошкић оспорава, али истовремено он не заказује ни нову седницу, на којој би се евентуално поново донеле те исте одлуке. АК Београда је престала са радом и бави се личним стварима. Врхунац догађања представља догађај када су чланови Управног одбора АК Београда дошли у просторије коморе како би се одлуке донете на седници 3.09.2010. реализовале, а чланови Коморе обавестили о одржавању Скупштине која је заказана за 26.09.2010. Како је г. Шошкић забранио да се позиви за Скупштини шаљу из Коморе, Управни одбор је био онемогућен да реализује донете одлуке. Оно што изазива посебну забринутост је чињеница да је председник АК Београда позвао градски СУП да дође и пријавио крађу. Крађу су, према наводима из кривичне пријаве, починили чланови Управног одбора којим председава управо г. Слободан Шошкић. Поставља се питање шта су то чланови Управног одбора украли? Наводно су украли налепнице са адресама адвоката, које су требале бити употребљене за слање позива, укупне вредности око 2.000,00 динара. Крађу су наводно починили чланови Управног одбора г-ђица Катарина Радовић и г. Југослав Тинтор. Новине су објавиле наслове да су адвокати ухапшени, али колико је обавештен као председник АК Србије, целокупни догађај се завршио обављањем информативног разговора са грађанима. На седницу Управног одбора АК Србије позвани су чланови Управног одбора АК Београда, председници адвокатских комора у Србији и дојени београдске и српске адвокатури, како би заједничким снагама учинили све да се адвокатура врати својим изворним вредностима.

Након уводне речи г. Ђорђевића, секретар Управног одбора АК Србије, г. Јовица Косић, је упознао присутне са одредбама Статута АК Београда, а којима је регулисано питање сазивања Скупштине те Коморе.

У својој речи, приликом отварања седнице Управног одбора, г. Слободан Шошкић, председник АК Београда, је истакао следеће: подношење кривичних пријава против два члана Управног одбора АК Београда је последица крађе која се десила у АК Београда, о чему су сведоци спремачица и један службеник. Та крађа представља кулминацију претходног сукоба између њега као председника и чланова Управног одбора. Даље наводи да је за 3.09.2010. била сазвана Четврта седница Управног одбора АК Београда, али је она прекинута када су услови за рад постали немогући. Седницу је он прекинуо као председник АК Београда, након чега је Управни одбор и заменик председника самовласно и без икаквог правног основа, наставио са радом. На претходној, Трећој седници Управног одбора АК Београда, која је одржана 12.07.2010. било је говора о потреби сазивања Скупштине АК Београда, али није донета таква одлука. Чак и да је тада донета одлука, она не може да замени одредбу члана 19. став 4. Статута АК Београда која предвиђа постојање предлога за сазивање Скупштине у писменој форми, са предлогом дневног реда и материјалом који треба да буде разматран на тој Скупштини. Таквог предлога Управног одбора нема, а он је, на основу овлашћења које има као председник АК Београда, сазвао Скупштину дана 1.09.2010. за суботу 2.10.2010. После прекида Четврте седнице Управног одбора АК Београда, донета је одлука о сазивању Скупштине АК Београда за 26.09.2010., са образложењем да је истекао рок од 30 дана од предлога Управног одбора за сазивање Скупштине. Заменик председника АК Београда није могао да настави седницу Управног одбора, нити њоме да председава, јер је он, као председник, ту седницу прекинуо. Намера у наведеним догађањима је покушај извршења пуча. Сама одлука Управног одбора о сазивању наставка Изборне скупштине је незаконита, јер је Изборна скупштина завршена објављивањем изборних резултата и доношењем решења Верификационе комисије. У међувремену су стигле тужбе и заказана су два рочишта за 13.10.2010. Посебно указује да ниједна одлука Скупштине не може да замени одлуку суда. Шта се хоће одржавањем Скупштине АК Београда 26.09.2010.? Да се наредног дана, 27.09.2010. објаве резултати о поновљеним изборима и цитирао је одредбу члана 48. Статута АК Београда. Као што је ништава ова одлука, тако су ништаве и све друге одлуке које су донете на наставку прекинуте Четврте седнице Управног одбора. Од самог почетка, од прве седнице Управног одбора имао је сукоб са члановима, а неки су му се чак обраћали и са псовкама. У краћем излагању упознао је присутне са његовим виђењем тока Прве и Друге седнице Управног одбора АК Београда. На другој седници Управни одбор је изабрао секретара Управног одбора АК Београда и то лице које није члан Управног одбора, што је супротно одредби Статута АК Србије, с обзиром да Статут АК Београда не садржи такву изричиту одредбу. Као други пример, г. Шошкић је истакао предлог Пословника о раду Управног одбора који су доставили чланови Управног одбора, а који је у супротности са Статутом АК Београда и потпуно негира функцију председник Коморе. У целокупним догађањима види велику опасност да се у потпуности девастира АК Београда. У закључку излагања, г. Шошкић је објаснио разлоге позивања полиције, изнео ток разговора који је вођен између њега и чланова Управног одбора, Југослава Тинтора и Катарине Радовић. Након тог разговора, службеник Коморе га је обавестио да је нестала кутија са налепницама. Југослав Тинтор је узео туђе ствари из просторија АК Београда. Пре него што је позвао полицију, тражио је од Југослава Тинтора да врати оно што је неовлашћено узео.

На питање г. Ђорђевића шта је то туђе узето из просторија АК Београда, г. Шошкић је одговорио да је то кутија са налепницама и адресама адвоката. На друго питање г. Ђорђевића, које се односило на препоруку Управног одбора АК Србије и рад радне групе која је формирана ради прегледа изборног материјала АК Београда, чијим је радом требало да председава г. Шошкић, председник АК Београда је одговорио да је тачно да је био одређен за члана Комисије за преглед изборног материјала, али да су суштински тај посао радила два члана Комисије, а да их је он „држао на оку“. Када је у питању препорука АК Србије, он ју је испоштовао са закашњењем од два дана, а да је седиште АК Србије постало бункер и заштита завереника.

У наставку седнице, у дискусији су учествовали г. Вулић, г. Јеврић, г. Богдановић, г. Глогоњац, г. Крстић, г. Калањ, г. Николић, г. Самарџић, г. Војислав Недић, г. Добросављевић, г. Секељ, г-ђа Милутиновић, г. Божовић, г. Прица, г. Ћирић, г. Петронијевић, г. Вукотић, г. Живковић, г. Милић, г. Јеловац, г. Вукашиновић, г. Милошевић.

Садржина ових дискусија, због обимности се не цитира, али транскрипт аудио снима се налази као прилог записнику и чини његов саставни део.

По закључењу дискусије, Управни одбор АК Србије је приступио гласању: за став 1 Одлуке, 8 чланова Управног одбора АК Србије, гласало је „за“: г. Ђорђевић, г. Косић, г. Ђирић, г. Вукашиновић, г. Милошевић, г. Костић, г. Вулић, г. Богдановић. Г. Јеврић се изузео од гласања зато што истовремено са дужношћу потпредседника АК Србије, врши и дужност Дисциплинског тужиоца АК Србије. Г. Добросављевић није гласао за доношење одлуке у ставу 1 из разлога што није наведено име председника Шошкића, који је полицију позвао, а од гласања су се уздржали г. Секељ, г. Глогоњац и г. Милић. Код гласања за став 2 одлуке, 11 чланова Управног одбора АК Србије је гласало „за“ доношење одлуке г. Ђорђевић, г. Косић, г. Ђирић, г. Вукашиновић, г. Милошевић, г. Костић, г. Вулић, г. Недић, г. Глогоњац, Г. Добросављевић и г. Секељ, два члана Управног одбора су се уздржала од гласања и то: г. Богдановић и г. Милић. Нико од присутних чланова Управног одбора није гласао против одлуке.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на IV ванредној седници одржаној 15.09.2010., а на основу члана 23. ст.1. тач. 10. Статута АК Србије («Службени гласник РС» 43/99, 65/01, 41/02), већином гласова (за став 1. одлуке са 8 гласова за, 3 гласа уздржана, 1 члан Управног одбора није гласао, 1 члан Управног одбора се изузео од гласања у складу са одредбом члана 32. ЗУП-а, а за став 2. одлуке 11 гласова за, 2 гласа уздржана) донео:

О Д Л У К У

Управни одбор Адвокатске коморе Србије осуђује позивање полиције у службене просторије Адвокатске коморе Београда и подношење кривичних пријава против два члана Управног одбора Адвокатске коморе Београда, чиме се спорна питања у раду Адвокатске коморе Београда покушавају да реше изван органа адвокатске коморе, на начин супротан Закону о адвокатури, Кодексу професионалне етике адвоката, Статуту Адвокатске коморе Србије и Статуту Адвокатске коморе Београда. Позивањем полиције у просторије Адвокатске коморе Београда тешко је повређен Кодекс професионалне етике адвоката, који обавезује све адвокате да се у односу према Комори опходе са пристојношћу, уважавањем њеног угледа, аутономије, независности и интегритета, а што је све тешко нарушено наведеним поступком.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије понавља препоруку усвојену на седници која је одржана 10.07.2010. и позива Адвокатску комору Београда да поступи у складу са цитираном препоруком, односно:

П Р Е П О Р У Ч У Ј Е С Е

1. Да Адвокатска комора Београда **одмах закаже и одржи ЈЕДНУ скупштину** на чијем ће дневном реду бити разматрање законитости спроведених изборних радњи од стране Изборне комисије, објављивања резултата гласања, приговори који су уложени на објављене изборне резултате о којима је одлучивала Верификациона комисија АК Београда у непотпуном саставу и верификација изборних резултата и мандата изабраних чланова органа и носилаца функција, а према изборним резултатима утврђеним од стране Изборне комисије.
2. Уколико Скупштина Адвокатске коморе Београда утврди да је изборни поступак спроведен незаконито, препоручује се понављање Изборне скупштине и да се изборни поступак спроведе у складу са Статутом АК Србије и Статутом АК Београда.
3. Препорука се даје у циљу законитог спровођења изборног поступка у Адвокатској комори Србије, с обзиром да се конституисање Скупштине АК Србије, сагласно одредби члана 16, став 1, алинеја 5 Статута Адвокатске коморе Србије, не може обавити без правно ваљано завршеног изборног поступка у адвокатским коморама у Србији.

Образложење:

Након сазнања да су у просторије Адвокатске коморе Београда позвани инспектори Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе за Град Београд и да су поднете кривичне пријаве против два члана Управног одбора Адвокатске коморе Београда због наводне крађе 2500 налепница са иштампаним адресама адвоката, чланова Адвокатске коморе Београда, а које је требало искористити за слање позива за Скупштину те Коморе, која је заказана одлуком Управног одбора АК Београда од 03.09.2010. за недељу 26.09.2010. Позивање полиције у просторије Адвокатске коморе Београда објављено је у више информативних гласила у негативном контексту по адвокатуру, са насловима “Полиција решава сукобе у Адвокатској комори Београда”. Како је наведеним поступком озбиљно нарушен углед адвокатури у јавности, тешко повређен Кодекс професионалне етике адвоката у односу на адвокатску комору и на чланове Управног одбора Адвокатске коморе Београда, Управни одбор Адвокатске коморе Србије је одржао ванредну седницу којој су присуствовали и чланови Управног одбора Адвокатске коморе Београда, председници адвокатских комора у Србији и дојени адвокатури Србије. Циљ одржавања ове седнице је био покушај решавања свих спорних питања у органима коморе и очување угледа професије, те самосталног и независног положаја адвокатури.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је након дискусије одлучио као у диспозитиву и оценио да Адвокатска комора Београда није поступила у складу са Препоруком овог Управног одбора од 10.07.2010. те је одлучено да се препорука понови и да се Адвокатска комора Београда позове да одржи једну скупштину коморе ради разматрања питања наведених у Препоруци Управног одбора АК Србије од 10.07.2010., али и других питања за које сама Скупштина Адвокатске коморе Београда одлучи да треба да разматра и одлучује о њима.

Полазећи од чињенице да Адвокатска комора Београда није поступила по препоруци Управног одбора Адвокатске коморе Србије од 10.07.2010. поново се указује на разлоге за одржавање Скупштине Адвокатске коморе Београда:

- У захтеву за заштиту изборних права адвоката АК Београда и предузимање хитних мера, који је упутила група од 14 адвоката АК Београда, наведено је да су избори за носиоце функција и чланове органа те Коморе, спроведени и утврђени резултати уз кршење закона и изборних права адвоката, те да упозорења која су чињена током спровођења изборног поступка и која су давана Верификационој комисији, нису дала резултате. Овлашћеној Комисији коју је формирао Управни одбор Адвокатске коморе Србије, оспорен је увид у изборни материјал, са образложењем да то право могу остваривати учесници изборног поступка једино у судским поступцима. Чланови Комисије АК Србије су навели најзначајније примедбе на ток изборног поступка, утврђивање резултата гласања и одлуке Верификационе комисије: гласачки листићи су у супротности са листом кандидата коју је утврдила Скупштина АК Београда, јер су изостављена имена два кандидата, Миреле Катић и Боривоја Боровића и резултати се морају сматрати као апсолутно ништави; гласачке кутије измештале су са места гласања без надзора чланова Комисије од стране неовлашћених лица, без обавештавања посматрача, а гласачки листићи нису били оверени печатом Комисије; у доношењу одлука на састанцима Изборне комисије учествовали су истовремено и чланови и заменици чланова Изборне комисије, а који могу да гласају само у одсуству чланова Комисије; бројање гласова је вршила Стручна служба; није утврђено почетно стање, односно број гласачких листића који су преузети из штампарије; не зна се колико је листића подељено гласачима, ко је све гласао; пре почетка гласања постоји сумња да је садржина гласачких листића доспела до појединих гласача, јер су адвокати имали упутства за гласање са редним бројем испред имена кандидата на гласачком листићу; утврђен је различити број гласача по свакој листи, с обзиром да тај број није утврђен на основу бирачког списка, већ простим сабирањем важећих и неважећих листића, тако да је по гласачким кутијама утврђен различит број гласача, што је немогуће с обзиром да су сви гласачи потписивали пријем изборног материјала на једном бирачком списку; Изборна комисија је евидентирала приговор Миреле Катић о изостављању њеног имена са гласачког листића, али Скупштина није о том недостатку, као повреди бирачког права, обавештена, нити је гласање прекинуто; Верификациона комисија је радила у непотпуном саставу и све приговоре одбила без јасног образложења и не обраћајући пажњу на указане неправилности и повреде изборних права, а затим верификовала све мандате носилаца функција и чланова органа.

- Управни одбор АК Србије је захтев за заштиту изборних права адвоката разматрао на седницама које су одржане 16.06.2010. и 10.07.2010. На седници која је одржана 16.06.2010. донета је

одлука да се од АК Београда затражи изборни материјал. Уз одлуку и листу изборног материјала који се тражи АК Београда је упућен допис број 194-3/10, који је у тој Комори примљен 21.06.2010.

- АК Београда је дана 8.07.2010. доставила одлуку Управног одбора АК Београда број 2041-6.3/10 од 24.06.2010., одлуку Верификационе комисије те Коморе број 2322/10 од 8.07.2010. са копијама дописа који је заведен под бројем 1904 дана 4.06.2010., а који се односи на рад Верификационе комисије у периоду од 26.05.2010 -3.06.2010., који је потписан од стране две члана Верификационе комисије, записник Изборне комисије са датумом 31.05.2010., који нема број деловодног протокола АК Београда и који су потписали заменик председника Изборне комисије, два члана Изборне комисије и два заменика члана Изборне комисије.

- Након дискусије, на седници Управног одбора АК Србије која је одржана 10.07.2010., а имајући у виду чињеницу да ова Комора није могла да провери основаност тврдњи изнетих у захтеву за заштиту изборних права адвоката, код чињенице да се указује на низ повреда изборне процедуре и незаконитих поступака, одлучено је као у диспозитиву. Управни одбор АК Србије је одлуку као у диспозитиву донео имајући у виду да је Законом о адвокатури утврђено да АК Србије врши јавна овлашћења, те да се начин вршења јавних овлашћења, унутрашња организација АК Србије и рад органа Коморе, прописују Статутом. АК Србије је својим Статутом, одредбом члана 11, утврдила да у саставу АК Србије ради осам регионалних комора, међу којима и АК Београда. Вршење јавних овлашћења у првом степену, АК Србије је пренела на адвокатске коморе у њеном саставу. Имајући у виду организациону структуру АК Србије, као и чињеницу да је ова Комора обавезно професионално удружење које врши јавна овлашћења и да је одговорна за њихово законито вршење, испуњени су услови за примену одредбе члана 23. став 1 тачка 10 Статута АК Србије, којом се овлашћује Управни одбор АК Србије да прати рад адвокатских комора у њеном саставу и даје препоруке у вези са њиховим радом. Одговорност АК Србије за законито вршење јавних овлашћења у првом степену, огледа се у чињеници, између осталог, да органи који та овлашћења врше у првом степену треба и морају да буду изабрани на законит начин, јер одлуке које ти органи доносе у управном поступку имају утицаја на права странака у управним поступцима који се воде пред органима адвокатске коморе.

- Радна група коју је формирао Управни одбор Адвокатске коморе Србије на седници одржаној дана 10.07.2010. у саставу: г. Слободан Шошкић, г. Јовица Косић и г. Славко Јеловац извршила је преглед дела изборног материјала са Изборне скупштине АК Београда од 22.05.2010., а о уоченим неправилностима поднела извештај Управном одбору Адвокатске коморе Србије. Радна група је поднела извештај након што је прекинут њен рад од стране г. Слободана Шошкића, председника Адвокатске коморе Београда.

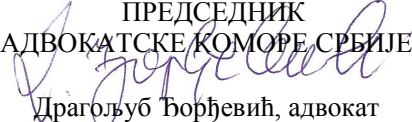
Посебно је цењена одредба члана 16. Статута АК Србије којом је утврђено да Скупштина АК Србије потврђује мандате делегата и чланова изабраних у органе Коморе. Скупштина АК Србије може да потврди мандате делегата и чланова изабраних органа АК Србије, само уколико је изборни поступак у адвокатским коморама у саставу АК Србије спроведен законито. Док је регуларност одржаних избора за делегате и чланове органа АК Србије спорна, односно оспорена у судском поступку, не може се конституисати Скупштина АК Србије, нити на законит начин окончати изборни поступак у овој Комори.

* * *

Довршено у 21,22 часова.

ЗАПИСНИК ВОДИЛА

Светлана Векић

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Драгољуб Ђорђевић, адвокат

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА ЧЕТВРТЕ ВАНРЕДНЕ СЕДНИЦЕ
УПРАВНОГ ОДБОРА АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ
ОДРЖАНЕ ДАНА 15.09.2010.**

Председник коморе: ...који су данас дошли, како онима који су позвани тако и онима који су дошли да чују шта се данас догађа. Ова седница је прва, у ствари, Ванредна седница Управног одбора Адвокатске коморе Србије која је сазвана у проширеном саставу. Позван је председник Адвокатске коморе Београда, поред свих осталих председника заједно са Управним одбором Адвокатске коморе Београда. Сви су добили позиве. Ко је дошао не знам, то ћемо у међувремену видети, с тим што бих морао одмах на почетку да кажем, да констатујем да овде имамо кворум за рад. Другим речима, сви чланови Управног одбора који дају тај кворум су ових дана присутни а захваљујем се посебно председницима осталих Адвокатских комора широм Србије који су данас дошли и који су овде са нама. Разлог је ситуација у Адвокатској комори Београда. Ми као Адвокатска комора Србије, обзиром на ову ситуацију, за коју морам да кажем да моје искуство које досеже јако далеко, до оснивања адвокатске канцеларије, од оснивања адвокатске канцеларије мога деде, па мога стрица. Ја поседујем св е записнике са разних седница Управних одбора Адвокатских комора и још се није десила оваква ситуација од када је основана адвокатура Србије, а ако неко може да ме исправи, ја ћу радо саслушати то од ових старијих који су дошли јер сам позвао и многе доајене да дођу, не зато да бисмо овде изругивали било какве сукобе него зато што адвокатуру морамо вратити адвокатури, њеним изворним вредностима, због тога што ово што се десило је код свих нас и код већине колега упалило црвено светло. Телефони су нон-стоп звонили и питали: „Шта ви то радите, шта се то дешава у Београду, срам вас било, каква је то срамота, шта ради председник Адвокатске коморе Београда, шта ради председник Адвокатске коморе Србије? Па зар ви такав пример да дајете свима нама, и тако даље“. Другим речима, ја не желим да кажем и да осуђујем било шта што је урађено у Адвокатској комори Београда. Позвао сам све вас да дођете овде и да покушамо то да као господа да решимо, као адвокати. Нажалост, морам да кажем, сви ми смо сведоци свега тога да је председник Адвокатске коморе Београда заједно, чујем, са колегом Недићем и колегом Владом Божовићем позвао Градски СУП да дође и пријавио крађу, ко је извршио крађу у Управном одбору где је управо председник Адвокатске коморе, изабрани колега Шошкић. Шта су украли? Украли су материјал, наводно колега Тинтор и наша колегиница млађа, мислим да се презива Радовић, Катарина Радовић. Писале су новине да су ухапшени. Хвала милом Богу нису ухапшени. Они су само приведени. Разговор који је требао да буде са осумњиченим, колико сам обавештен, се завршио тако што је то био информативни разговор са грађанима. Тужиоци су одбили да се умешају у ову причу, што ја потпуно разумем. Питали су која је вредност украдених ствари. Била је око 2,000,00 динара, да вам кажем. Ради се о налепницама са позивима. Шта се ту десило, ја ту истрагу нисам спроводио и нисам упознат. Можда, ако се будемо интересовали ако треба, али мислим да не би требало око тога да се много интересујемо, више би требали да се интересујемо, па зар је заиста дошло време да нам полиција улази у Адвокатску комору и да нам решава ситуацију? Да ли смо ми на те гране спали да ми то радимо? Покушао сам себе да замислим у тој ситуацији и схватио сам да никако то не могу да разумем. Ја бих био срећан ако би ико овде присутан могао нешто тако да ми објасни али договорићемо се за сада за почетак да се пријављујемо за дискусију тако што ко год се буде јављао за дискусију добијаће реч од председавајућег. Када будем дао реч говорник мора да се представи јер смо се договорили да се данашња седница снима. Са друге стране, ја бих вас молио да будемо у нашим дискусијама што конкретнији, без много орнаментисања, са разговором искључиво о теми која тренутно буде битна и ја ћу, такође, морати да укажем да ће предност увек имати чланови Управног одбора, затим председници Адвокатских комора, затим колеге чланови Управног одбора Адвокатске коморе Београда, доајени који су овде присутни, тренутно је то колега Владимир Шешлија, бивши председник Адвокатске коморе Србије, затим колега Влада Домазет из Ниша, такође бивши председник. Сви ти људи су овде данас са нама да бисмо на један господски начин, надам се да нико данас неће звати полицију, решили проблеме који су искрсли у Адвокатској комори Београда. Ја сада овим отваравам ову седницу и даћу реч секретару Управног одбора Адвокатске коморе Србије који ће појаснити прво чињенично свима онима који су добили материјале али нису стигли да их размотре, шта је то урадио председник Адвокатске коморе Београда, какав је то позив послао и какво је то пропратно писмо послао, шта је то урадио Управни одбор Адвокатске коморе Београда, илегално, како то каже, и нелегитимно, како то каже председник Шошкић, и шта је то послао, какво је то образложење и један краћи осврт за ову ситуацију везано за Статут Адвокатске коморе Србије, везано за Статут Адвокатске коморе Београда. Са друге стране, да будем, само ћу још ово рећи, бићу кратак, јако је битно да сви овде присутни, јер међу вама многих није било када је донета та одлука, уз изричиту

сагласност колеге Шошкића, председника Адвокатске коморе Београда, да се прво одреди једна трочлана комисија где ће председник бити колега Шошкић, да та комисија у складу са приговорима добијених од, чини ми се 14 колега адвоката, прегледа изборни материјал. За ту комисију је био одређен колега Јеловац, колега Косић и колега Шошкић. Кренули су да прегледају и колега Шошкић је примио извештај од друге двојице чланова те комисије и у једном тренутку прекинуо разгледање материјала када су ствари кренуле на начин на који је то описано у извештају кога сви овде имате и то је исто био разлог за заказивање једне од једне седнице, обзиром на препоруку Адвокатске коморе Србије, да се једно такво стање у Адвокатској комори Београда разреши што пре, поготово имајући у виду дату препоруку да се што пре закаже Скупштина Адвокатске коморе Београда где ће се сва спорна питања разрешити. Крај целе приче јесте извештај Надзорног одбора Адвокатске коморе Београда упућена Адвокатској комори Србије. Колико сам обавештан, Надзорни одбор је контактирао председника Адвокатске коморе Београда, позвао га да узме учешћа у раду. Нисам приметио да се то догодило али је извештај такав да се каже да тренутно преко 40 колега адвоката и адвокатских приправника чека да добије решења о упису у именик адвоката и адвокатских приправника и да су огорчени јер председник Шошкић оспорава све уписе који су донети на седници Управног одбора Адвокатске коморе Београда којој он више није председавао јер је прекинуо седницу и рекао је да сви напусте ову салу где се седница држала. Међутим, потпредседник је, колико сам обавештен, Калањ, наставио са председавањем и Управни одбор је, да људи не би чекали решио уписе и исписе, што председник Шошкић, одузимајући им печате и стављајући их искључиво у своје придржање, како се то каже. Чуо сам и од службе, забранио да контактирају са члановима Управног одбора, чак је то био савет, иако је то заједничка служба Србије и Београда. Не видим зашто би се ти људи, ако је то уопште тачно, делили на њихове, ваше, наше и моје. Људи су у веома непријатној ситуацији. Ја нећу рећи ко ми се све жалио, међутим, схватио сам да је то истина јер су „и њихови и наши“ били у ситуацији да разговарају са мном. Наравно, ово њихови и наши под знацима наводника. Оно што мене јако као председника брине, јесте чињеница да Надзорни одбор написао да штета коју трпи Адвокатска комора Београда и Адвокатска комора Србије због не уписа, тренутно преко милион динара, а друго, колеге које нису уписане до сада људи су незадовољни и кажу да се крши њихово основно право на рад. Не добијају решења, не заказује ни председник Шошкић нову седницу где би уписао те људе. Једноставно Адвокатска комора Београда, морам да кажем, је престала са радом. Адвокатска комора Београда у овом тренутку, се бави веома личним стварима. Ја нећу рећи ко се бави личним стварима. Ја нећу рећи ко се бави личним стварима. Можда и једни и други. То ћемо се данас лепо распитати и саслушати их, и једни и друге а онда ћемо покушати да сви заједно дођемо до, да тако кажем, заједничког решења и до покушаја да се цела ствар колико-толико, по знацима навода опет када кажем „извади“, јер ово што се десило плашим се да је неко правио, да је пукла брука, да је срамота, да је блам, да је ово што се десило, ако треба да дозволимо да буде суд, тужилаштво потпуно дисциплиновани, господо, да ли је ово почетак дисциплиновања адвокатуре преко одређених центара моћи? Плашим се да не шаљем полиције у ове ствари које су потпуно нормално и без икаквих проблема могле бити решене. Ја сам у то убеђен, у адвокатури, јер почетак једног великог краја, ако се томе не буде стало на пут. Колега секретеру изволите па ћемо видети у даљој дискусији где ћемо доћи.

Секретар Косић: Ја ћу врло кратко. Председник је изложио све детаље, имате у материјалу, приложеном, преписку која постоји. Формално-правно постоје две одлуке донете од стране Адвокатске коморе Београда. Једну одлуку коју је донео председник Адвокатске коморе Београда о заказивању седнице са једном тачком дневног реда-немогућност функционисања Адвокатске коморе Београда са новоизабраним Управним одбором Адвокатске коморе Београда и другу одлуку коју је формално-правно донео Управни одбор Адвокатске коморе Београда са дневним редом који се предлаже Скупштини-понављање изборног поступка и гласање за носиоце функција, чланова и органа одбора имајући у виду, значи, да постоји 14 судских поступака, да има велики број пријава, да би се у поновном поступку Скупштина утврдила неправилности у изборном поступку који је спроведен 22. маја 2005. године. Питање легитимности и овлашћења доношења и једне и друге одлуке. Према члану 19 Статута Адвокатске коморе Београда, Скупштина заседа једанпут годишње. Седницу Скупштине сазива председник коморе на предлог Управног одбора или Надзорног одбора или најмање 50 адвоката. Чланови Управног одбора су ставили предлог за заказивање наведене седнице и формално-правно одлука је донета о заказивању седнице за 26. октобар, септембар, пардон. Независно од те одлуке, председник Адвокатске коморе Београда, доноси на основу члана 26 став 1 тачка 2 Статута који говори само о овлашћењима председника Адвокатске коморе која се не може посматрати изоловано од члана 19 где каже: „Председник коморе у тачки 2 сазива седницу Скупштине Управног одбора и предлаже дневни ред седнице и председава“. Формално-правно не би могао без одговарајућег предлога од стране

Управног одбора, односно Надзорног одбора и најмање 50 адвоката да заказује сам седницу. Ја бих толико председниче.

Председник коморе: Хвала колега Косићу. Ми овде нисмо доставили оба статута. Доставили смо Статут Адвокатске коморе Београда. Међутим, ја бих прво кренуо једном ретроспективом. Хтео бих прво да отворим дискусију око тога да чујемо, ако то будемо били у могућности и образложење председника Адвокатске коморе Београда зашто је позвана полиција, одакле тавка идеја и шта се тиме желело постићи јер је то у редовима наше професије заиста одјекнуло јако, јако лоше и оно што је много горе јако је лоше одјекнуло у јавности ако будете погледали блок везано за то, било за која средства информисања која има свој форум, видећете колико смо под знацима навода „подигли“ углед наше професије који је ионако на јако ниским гранама, па бих вас ја, ево председниче Шошкићу, замолио да нам кажете шта се то десило зашто је позвана полиција, а онда бих отворио дискусију на ту тему па да видимо прво шта ћемо око тога, а онда ћемо се вратити на Скупштину, па да видимо који би закључци могли заједнички да буду.

Шошкић: Захваљујем се на овом давању речи, међутим морао бих да кажем да ми као истражни судија прети преко суда. Прво, не можете да кренете да ме испитујете у вези са мојим пријављивањем крађе која је имовина коморе, а да претходно не резервишете за вас право да 20 минута непотпуно информишете, дакле криво информишете све чланове Управног одбора и све пристуне о оним догађајима који су од значаја за рад и Управног одбора, па вам је мало то, него и ваш секретар, колега Косић цитира из одредбе члана 19 само оне ставове који могу да се уклопе у једну вештачки створену слику о томе да ја немам таква овлашћења. Дакле, ја се позивам на моја писма, нарочито на оно писмо од јуче где сам управо анализирао одредбе Статута које говоре о том праву да могу да сазовем седницу и да Управни одбор, чланство Управног одбора сазвао за 26. септембар нису законито сазвали. Дакле, не могу почети да причам од краја када је кулминација сукоба крађе и потиче мотивисана управо претходним догађајима, а када се крађа догодила, само кратко да вам кажем, када је ме позвао радник наше администрације, ја нисам имао шта друго да бирам осим да кажем да дођу они који су власни на извршиоце и уште да виде шта је украдено. А сада ћу прво да вам кажем о чему се овде ради. 3. септембра сазвана је Четврта седница Управног одбора Адвокатске коморе Београда од када је он изабран 22. маја 2010. године. Та Четврта седница је почела и трајала једно одређено време, ту је и аудио снимак и из тока њеног рада, све од почетка рада све до прекида седнице, где ћете видети колико су били немогући услови за даље њено одржавање. Дакле, ја сам је прекинуо када више сам себи нисам могао да дам реч, када нисам могао да одузем другоме реч, када нисам могао другима да ускратим говор који они себи, да тако кажем, приуште када год им падне на памет, независно од тога ко шта пита и кога. Ту није било могућности. А то није први пут, то је Четврта седница и све су почињале и завршавале се тако. Иначе, 12. јула је била Трећа седница. На тој Трећој седници је било говора против одржавања Скупштине Адвокатске коморе Београда, па су оне колеге које иначе направиле удар на Адвокатску комору тада заузеле став да би они били власни односно били расположени да се седница одржи, Скупштине. Ја сам рекао да сам ја већ донео одлуку и планирао је да за крај септембра сазовем једну такву Скупштину управо због разлога немогућности функционисања рада у том одбору. На тој седници, можете да видите аудио снимак, од 12. јула, Управног одбора, није донета одлука о сазивању Скупштине, него сам ја информисао да сам ја одлучио а колеге које су такође хтеле, само из других разлога да се одржи та Скупштина и они су изнели свој став. Одлуке нема. Но, сада узмимо и да је има, да ли та одлука може да замени одредбу из члана 19 став 4 који каже: „да се предлог о сазивању Скупштине који се доставља председнику коморе, седницу Скупштине, доставља у писменој форми“. То је услов без кога се не може, у писменој форми, са предлогом дневног реда и материјалом који се односи на дневни ред, и тек уколико председник у року од 30 дана од дана пријема писмог предлога не закаже седницу, да предлагачи, а то су Управни одбор или Надзорни одбор или 30 адвоката, могу сазвати седницу у следећих 30 дана. На нелегалном делу одржавања Треће седнице, после прекида који су донели одлуку да је сазову, констатујући да ја у првих 30 дана, рачунајући од 12. јула, нисам сазвао седницу. Међутим, ја тада предлог нисам имао. Рок од 30 дана који мене обавезује да сазовем седницу сам морао да примим као писмени предлог, а није га било а одлука Управног одбора може да служи као правни основ за истицање тог предлога који треба да буде стављен на дневни ред. Зашто је потребан писмени предлог? Управо зато да би се могао рачунати рок од 30 дана од када тече мени обавеза да је сазовем. Ако нема писмог предлога од када ће се то рачунати. У конкретной ситуацији, да кажемо да рачунаом од 12. јула, та одлука Управног одбора замењује писмени предлог а ја кажем саслушајте аудио снимак па ћете видети одлуке нема. Има став да то треба али нема одлуке. Према томе писмени предлог је изричит захтев у писменој

форми, како га зове Статут, упрен према председнику. Овде тога нема. Када израчунате све и видите ја сам сазвао већ 1. септембра ту седницу коју сам обећао да ћу сазвати 12. јула. На тој седници 3-ег сазвао сам за 2. октобар. Шта раде господа? И тог дана 3-ег, упознајем их са том својом одлуком пре прекида седнице, а када сам прекинуо седницу, настављају да раде. Погледајмо да ли су овлашћени по Статуту да наставе да раде. Нису, без обзира што је заменик ту. Нисам ја отишао, напустио седницу зато што ми је било лоше. У сваком случају би у мојој одсутности или спречености могао да ме замењује колега који ме замењује, али ја сам седницу прекинуо. Па када имате у виду да ја руководим седницом, да је ја заказује, да ја, да тако кажем, управљам њоме док се она одржава, оног момента када сам констатовао да нема услова за рад ја сам је прекинуо. Онда више нема рада. Онда није властан ни заменик председника да може да настави даље са радом. То је била грешка. Ту се не би знало шта ради председник а шта ради заменик. Е, у тој ситуацији су, после тако нелегалног наставка седнице донели одлуку да сазову седницу Скупштине за 26. септембар. Сада је питање сазивања Скупштине за 26. Због чега су то урадили? Да ли адвокатура има две врсте чланова Скупштине Адвокатске коморе Београда или су сви адвокати чланови те једне једине Скупштине. Како се може сазвати Скупштина када су упознати пола сата пре тога да сам ја сазвао Скупштину. Ако су имали потребу за Скупштину исцрпљује се, конзумира се њихова жеља да имају Скупштину, не они, него сви адвокати. Дакле, никаквог разлога нема за то. А шта мислите због чега је ово? Због тога што су хтели да датумом пре тога изврше пуч у овој комори. Па то видите из њихове друге одлуке о сазивању наставка, пазите ово што вам кажем, Изборне скупштине Адвокатске коморе Београда 22. маја, када су били општи избори, када су изабрани сви органи, почев од председника па до последњег члана. Како се може, питам вас, наставити нешто што је завршено? Не може никако. Та Скупштина је завршена. Како је завршена. Завршена је саопштавањем резултата Изборне комисије и верификацијом тих мандата од стране Верификационе комисије. Она је завршена и ти резултати саопштени одређеном броју чланова, међу којима су и ови представници овог пуча. Дакле, 22. маја, ако није било 22. маја, чини ми се да је то било 3. јуна дефинитивно су ти резултати саопштени односно Верификациона комисија саопштила своју одлуку о верификовању мандата. Која то сада Скупштина може да делује и да она само врши поновно гласање и да делимично понавља, да тако кажем, ток изборне комисије, односно Скупштине који се завршио? Не постоји тавка Скупштине. У међувремену је стигло пет тужби. Дато је пет одговора на тужбе оних колега који су сматрали да су им одређена бирачка права на тој Скупштини одузети. Па ко је властан да то учини? То је њихов редован правни пут за заштиту повреде права. Не постоји други пут осим правни пут. Он је одређен чланом 8 Закона о уређењу судова. То су они искористили. 13. октобра су заказали рочиште за две такве тужбе. Дакле, то је прилика да суд одлучи и да каже има повреде или нема повреде. Њихови приговори су разматрани од стране Верификационе комисије и нису прихваћени. Можда је Верификациона комисија погрешила у свим случајевима где је одбила приговор. Али нека то суд каже. Не може сада ниједна нова изборна или неизборна Скупштина да каже ти избори су нелегални. Они су завршени. Не постоји у прописима, и Статуту, и Закону могућност да нека друга Скупштина поништи ове резултате Изборне Скупштине од 22. маја 2010. године. То по овлашћењима не постоји, иако је Скупштина највећи орган она то не може да ради сада. Једноставно, сада је у прилици суд да о свему томе одлучи. А шта хоће господа са 26-тим? Хоће да 27-ог објаве да су они спровели гласање, да на истим гласачким листићима, иста кандидатура, све што је било на оној Скупштини, оној која је завршена и која има своје резултате а они ће да понове гласање. Одакле им овлашћење да понове гласање? Одакле им овлашћење? И ко каже да та Скупштина сада, да тако кажем, наравно, нико не може да каже, у истом саставу у коме је била, она друга Скупштина, била и у неком другом саставу, била и у неком другом броју, но сасвим свеједно, она је Скупштина али не она изборна. Само изборна Скупштина може извршити понављање поступка ако се уоче одређене неправилности током рада изборне Скупштине. Члан 48 Статута Адвокатске коморе Србије каже: „Само изборна Скупштина може поновити изборе и гласање, поништити, не изборна комисија, него изборна комисија може предложити Скупштини да понови изборе ако је уочила неправилности током рада за гласање, а они су очито утицали на резултате избора“. То члан 48 говори. Дакле, нема неке друге Скупштине, редовне, ванредне која може то да ради, а они хоће да им то ради нека Ванредна скупштина, а да би ту грубу незаконитост прикрили они кажу ово је наставак нечега што је завршено. Не може се наставити оно што је завршено. Ето, то је та ситуација у којој се показује и зла намера оних који то раде, јер ако имају добре намере, ето Скупштине 2. октобра на којој ће бити сви. Неће бити то моји чланови, то ће бити чланови Адвокатске коморе Београда. А на њиховој Скупштини, тако слободно могу да кажем, коју су нелегално сазвали, били би неки адвокати Београда али би били пре свега, да тако кажем, њихови чланови из њихових прилично великих канцеларија. Имајући у виду да је одлука о одржавању седнице Управног одбора од 3. септембраи после прекида нису могли више даље да раде,ништавна је одлука о сазивању наставка изборне Скупштине од 10. маја 2010.

године. Према томе, њихов позив и сазивање је потпуно нелегално. Ја ништа не измишљавам, ја темељим на основу материјала што сам вам дао. Даље, председник Адвокатске коморе Србије није налазио за сходно, осим када је чуо да је полиција била овде, он био негде, а ја не знам где сам био, позвао ме је телефоном и питао што не спустимо лопту. Моја лопта је стално приземно у овој игри али ударају ме неке високе лопте стално у главу, а онда ја нисам знао како да спустим туђу лопту, али није знао да ме позове и да каже: „Колега Шошкићу, о чему се ради, какав је то сукоб између вас у Управном одбору“, мада сам му рекао 26. јуна, односно 25. јуна, у једном кратком уличном сусрету, чекајући аутобус, да ја имам велики проблем са људима који су овом Управном одбору, да је то незапамћен проблем. Да је то проблем који не може да се превазиђе али ја ћу покушати све да урадим. Од Прве седнице која је одржана 7. јуна почели су да ме псују. Колега Јанковић Никола каже: „Немојте да ме заједавате“. То је речник, дозволићете, ви пресудите шта то значи. Други, колега Николић, упада у реч од те Прве седнице до ове Четврте, коју сам прекинуо, као да је навијен неким посебним апаратом. Ту не можете да прекинете и ту не можете ништа да радите, то је једноставно силовање, како би се рекло, здраве памети и силовање здравог разума и немогућност рада. И није само он ту. Он има подршку и он то ради као истурени као у атлетици онај помоћни зец који треба да трчи, да замори, у овом случају мене да замори као неког фаворита у тој трци и то успешно ради, диже притисак и онемогућава нормалан рад. На Другој седници Управног одбора одржаној 24. јуна ја предлажем да се сходно Статуту изабере секретар Управног одбора и чланови Управног одбора за секретара. Одмах једнодушно скачу, њих 10, 11, колико их има кажу „не, нећемо тога“. Предложићемо неког другог и довели су неког колегу, чијег имена се и не сећам, и кажу „он ће бити секретар“. Ја кажем не може по Статуту, није члан Управног одбора. Може-не може, може, сат ипо. На крају пустите нас да гласамо и изгласају може. И кажу да може и изабрали су. Шта ја у таквој ситуацији да радим када први пут то чујем да то може када је то супротно одредби Статута Адвокатске коморе Србије која каже да се секретар бира из редова чланова Управног одбора, него да ставим вето на основу члана 55 Статута, да задржим од извршења одлуку за коју сматрам да је незаконита до одлуке Скупштине. И ја то радим и ја кажем ја вас не признајем за секретара, не можете да радите и недозвољавам да радите. Трећа ствар, негде код Треће седнице долази предлог Пословника о раду. На први поглед..... прочитао га, ја, многе колеге и који врви од супротних одредаба које су у директној супротности са Статутом. Потпуно дерелгира функције и овлашћења председника коморе. Председник коморе не мора да буде нешто оправдано одсутан и да није сагласан да га мења неко други, да они увек могу да као чланови Управног одбора да одреде неког члана Управног одбора који ће да председава Седницом Управног одбора па се сад онај који председава не зове председник коморе него председавајући. Да вам ја не бих сада давао једну анализу сада овде и не налазимо се сада на једном судској расправи где сте ви у улози судије ја вам само кажем и напомињем да узмете, ја не знам да ли има на сајту, ако нема да затражите од Адвокатске коморе Србије, која има боље урађено него ова комора Београдска, да вам дају тај Пословник о раду, и ако бидете ту нашли две норме које су сагласне са Статутом и или не нађете ове глупости које вам ја овде причам, онда стварно реците да је Шошкић сазрео за то да се питате шта је са њим и да ли је он при чистој памети. То је трећи разлог. После тог трећег разлога ја већ видим да је овде опасност велика, да се атакује да се изврши девластирање рада коморе али кажем то ће да реши ова Скупштина и зато ми првог сазивамо. Зашто првог? Зато што се људи тада враћају са одмора, зато што се адвокати тек тада враћају са одмора. Замислите да сам заказао 21. јула или 21. августа. Пола тих пошилики, позива, вратило би се. Чему? Треба бити разуман, рационалан и видети када је најоптималније време када можете то да урадите. И након тога ви ћете рећи Шошкић је шта? Солутиста, хоће нешто што му не припада. Шошкић хоће кризу због тога што иза Шошкића стоје снаге, какве снаге, мрачне снаге које треба идентификовати или на глас рећи. Реците на глас које су то снаге које иза мене стоје. Знате ко стоји иза мене? Само одређени број адвоката. Колики је, ја ћу то видети 2. октобра. Иначе, нико не стоји иза мене. Не стоји ниједна партија, ниједан појединац, ниједан кримналац, ниједна протува људска не стоји иза мене. Шта се догодило ово када сам звао. Пре него што ће се догодити крађа која се догодила од стране оних које сам именовао, апсолутно су учествовали у томе, дошли су и колегиница Радовић и Тинтор и почели су самном да причају, да ме уверавају, да ја треба да прихватим ту Скупштину, тај допис, да Боже мој ако ја то ако не прихватим да ће то наићи на лош одјек, да се ја плашим зато што ме они у том позиву крпе тамо као једног чудака итд. Нека они о мени помисле све најгоре, једноставно то ваше није легално сазивање, а након тога улази службеник и каже „председничке догодила вам се крађа“. Каква крађа? Једна кутија са налепницама је нестала. Ја у том моменту не знам колика је вредност ни шта је, спомиње се нека вредност, да ли 3.000 и нешто хиљада итд., али то је ирелевантно. Ја се не бавим да ли је то ситно дело крађе, ако се бавим тиме није ситно јер се не зна шта је унутра, исто као што џепариш са жељом да узмеш све што нађеш. Није битно да ли нађеш 2.000,00, није битно да ли је 2 динара, крађа је јер си могао да претпоставиш, усагласио си се и ако нађеш 2.000 еура да ћеш

узети. Дакле, ја полазим од тога, и сада ми кажу да су били у овом улазу где је кухиња, ту је једна друга просторија, била је колегиница Радовић која је разговарала са нашом чистачицом која је држала ту неке лимунате и док је она причала са њом, изашао је колега Тинтор иза њених леђа држећи једну кутију. Он узима туђе покретне ствари. Да ли су то туђе ствари или су Тинторове? Туђе су то ствари. А зашто су туђе? Нису ни напуштене, него су туђе јер припадају свим члановима Адвокатске коморе Београда. Шта је мени тада синило овако у главу? Наравно карађа. Али ја још не зовем полицију. Не пада ми на памет да зовем полицију него кажем „хоћете ли бити љубазни да позовете колегу Тинтора“. Отишао је неко од њих доле, пошто они имају скровиште на првом спрату, где се налазе и кажу „јесмо, звали смо“. Долази после пола сата и каже „изволите“ и ја кажем „молим вас, будите љубазни, вратите то што сте узели“. „Јел ви мене зато зовете“?. „Да, вратите то што сте узели. Ништа друго. Зато вас зовем“. „Ако сте ме зато звали, јел ја могу да идем“? „Можете“. Следећи потез је треба ли ја да зовем некога, не знам, попут неких покојних људи, могу само да кажем овако дрско, овако дрско узимање неких ствари, нека су и најситније не може да се толерише. Ја сам наравно позвао полицију а полиција уради то што уради. А ви сада размислите да ли је то био баш информативни разговор ако су привођени јер се на информативни разговор не можеш приводити. Можеш само онда ако си добио писмени позив па се ниси одазвао. Ако га ниси добио они те не могу приводити. Могу те приводити једино ако си у својству осумњиченог. Али то је ствар о којој би могли да причамо даље кад би знали шта се догађало даље од стране тужиоца. Полиција ме је у два наврата звала и тражила да допуним изјаву. Ја сам опет у предности али сам саопштио неке друге податке да је овде много значајније, да се овде као основано сумња, не као основи сумње, по мени као основано сумњив се колега Тинтор појављује као извршилац тог дела. Адвокат, члан Управног одбора, ја председник Управног одбора, коморе, седим и размишљавам сада да ли је морално пријавити некога за кога постоје и основи сумње а не основана сумња, да је извршио нешто. Да ли ја треба да будем толерантан према томе? Не. Ја се нисам васпитавао у том погледу да толеришем безчасне радње. Напротив, супротно томе. Али, видите сада, добро је за одбрану његову, ако буде суђење, он је надган био да то уради и мотивисан да уради да помогне остварењу једног незаконитог циља а то је да се што пре дочепажу неког материјала са којим ће да иду на сазивање незаконите Скупштине. И зато га је узео. Али, то је мотив који, би се бавио суд и проценио га од некаквог или никаквог значаја. Дакле, ствари нису онакве каквим желите да прикажете и да сте прави председник Адвокатске коморе Србије, са добрим намерама, ви би самном разговарали на ову тему, а рекао сам да сам увек спреман на то, али ствара под вашим патронатом, како да кажем, једна завера, једно продубљивање ужасног стања у Адвокатској комори Београда, јер то одговара одређеним људима који се подхрањују подршком коју им даје Адвокатске коморе Србије, оличена у председнику Адвокатске коморе Србије, господину Драгољубу Ђорђевићу. То запамтите. Ствари се тако крећу и никако другачије. Ту подршку им даје, логистичку, и са своје стране, секретар Светлана која...

Председник коморе: Господине председнице Шошкићу, једно питање за вас, нећу полемисати са овим ставом. Људи су довољно зрели па ће проценити шта је злонамерно, шта је добронамерно. Будите љубазни, само ми реците шта је то узето туђе из Адвокатске коморе Београда? Шта је то туђе, шта је то било, о чему ви то причате? Реците ми, шта је то узето и какав је то материјал био и ко је тај материјал штампао? Ако је штампала и ако није штампала и по чијем налогу је штампан и о чему се ради?

Шошкић: Ви мене питате?

Председник коморе: Хоћу да знам. Хоћу да будем сигуран.

Шошкић: Ви сте председник Адвокатске коморе, још сте и адвокат и ви мене питате да ли је то туђе.

Председник коморе: Колега, велики је.... Питам вас шта је то? Колики је то материјал? Шта је то урадила? Само вас то питам?

Шошкић: Ви не знате?

Председник коморе: Ја знам али хоћу да чујем од вас. Ви сте подносилац пријаве. Значи, хоћу да будем сигуран да је то то. Јер нећу да верујем ни Самарцићу, ни онима чији сам ја патрон. Хоћу вас да чујем, молим вас, и сви да вас чујемо. Шта је то однето из Адвокатске коморе Београда.

Шошкић: Јел ви мислите да сам ја сишао са ума? Пет пута ме питате, а ја чекам када ћете да завршите да вам кажем.

Председник коморе: Ево завршио сам.

Шошкић: Ви сте нешто друго почели.

Председник коморе: Нисам ја ништа почео.

Шошкић: Ви мислите ако нешто пет пута поновите да сте јачи у овом разговору.

Председник коморе: Колега, нећу да се свађам. Ако можемо да чујемо, ако не опет је у раду. Молим вас, шта су то они однели из коморе, односно господин Тинтор?

Шошкић: То сам рекао и малопре, једну кутију са нелепницама које се стављају, у коверти, а на тим налепницама се уписује, колико ја знам, адреса и име онога коме се упућује.

Председник коморе: За позивање, је ли тако?

Шошкић: Тако је.

Председник коморе: На ову нелегалну њихову Скупштину, је ли тако?

Шошкић: Да.

Председник коморе: То хоћу да чујем. Не знам зашто је то злонамерно.

Шошкић: Је ли вам то значајно? Питали сте и даље, да ли је туђа ствар. Хоћете да вам кажем...

Председник коморе: По чијем налогу је тај материјал штампан? По вашем, по налогу Тинтора? То вас питам.

Шошкић: Чекајте, питали сте ме да ли је туђа ствар. За кривично дело крађе је значајно да је туђе. Ако је Тинторово, онда сам ја стварно погрешно.

Председник коморе: Не, не, нисте ме разумели председниче.

Шошкић: И онда сам ја лажно пријавио.

Председник коморе: Нећу око тога да полемишем. Ту је суд.

Шошкић: Не, то је суштина. Ја кажем туђе, а ако ви кажете...

Председник коморе: Следеће колега.

Шошкић: Чекајте колега, ако није Тинторово онда је можда моје.

Председник коморе: То ће суд расправљати.

Шошкић: Или можда делимично моје.

Председник коморе: Јесте, да ли је Тинтор крадљивац или није. Нешто друго сам хтео да вас питам да бисмо се договорили шта да радимо заједно са вама. Колега, моје питање је још једном, ако можемо да разговарамо као колеге без повишеног тона, нема разлога. Дакле, моје следеће питање је, али ја ћу бити потпуно миран, нећу викати, нити ћу бити саркастичан. Дакле, моје следеће питање је, ви сте добили као Управни одбор, препоруку Управног одбора Адвокатске коморе Србије...

Шошкић: Одлично, немојте да ме питате. Да, да, чуо сам то, само сте ме подсетили. Док сте излагали нисам бележио, па сам мислио да држим све у глави, али очигледно не могу без ваших подсећања.

Председник коморе: Хвала.

Шошкић: Онда када је била 10. јула, та седница Управног одбора коморе где сам и ја присуствовао и где сам ја одређен за члана те комисије заједно са Јеловцем и Косићем, да се погледа тај изборни материјал, дошли су да ли два дана касније или један, не сећам се више, оба члана комисије и ја као трећи. Ту су били и људи из администрације и Сузана, и Тома службеник, не знам тачно ко је све био, не могу да се сетим, и наравно ова двојица. Ова двојица су отварала заједно са Томом, све су цепали са оним онај селотејпом са оних кутија и почели су да ваде. То је трајало три сата. Бележили, вадили и гледали, а ја се досађивао али држао на оку да се не једноставно не би догодила нека крађа. Не крађа, него неко склањање. Дакле, није било ништа проблематично са њихове стране, све је завршено, запечаћено, поново запечаћено и враћено и завршено. После једно два, три сата они кажу: „Е, ми би опет да отворимо а ја кажем „е, сада више нема“. Е, сада више нема. То није игра. Читавих пола сата човек ту расклања, цепа и пакује, сада још једанпут да цепамо, отварамо, па пакујемо да би они нешто гледали. Е, сада, следеће гледање можете да остварите преко суда, ако суд буде наложио вештачење или извршио увиђај и ако отварања онда ћемо цепати и гледати. И само да вас исправим, колико сте злонамерни у овом наступу. Кажете Шошкић је био члан комисије и забранио им је рад и није дозволио да отворе то.

Председник коморе: Па сами сте то сада рекли.

Шошкић: Сам сам рекао?

Председник коморе: Рекли сте „е, нема више даље“.

Шошкић: Не, то је почетак краја.

Председник коморе: Добро, то је крај. Следеће моје питање, актом број 213/3-10.

Шошкић: Не знам шта вам је то.

Председник коморе: Одлука Адвокатске коморе Србије, само пажљиво слушајте, препорука да Адвокатска комора Београда одмах закаже и одржи Скупштину најкасније до 30. септембра 2010. године на чијем ће дневном реду бити разматрана законитост спроведених изборних радњи од стране Изборне комисије, објављивање резултата гласања, приговори који су уложени за објављене изборне резултате о којима је одлучивала изборна комисија итд.

Шошкић: Имамо сви то.

Председник коморе: Хтео сам да вас питам, обзиром за тему коју сте ви заказали за 2-ги, тема је немогућност рада и опозив Управног одбора Адвокатске коморе Београда...

Шошкић: Мислите дневени ред?

Председник коморе: Да, дневни ред.

Шошкић: Значи, супротно оном вашем. Да ли могу да вам кажем шта значи ваша препорука?

Председник коморе: Можете.

Шошкић: Ваша препорука је била да сами срочите без одлуке, јер сте били у дилеми, коју врсту можете да донесете као препоруку и као препоруку сам и схватио и што је најважније испоштовао је, само са прекорачењем рока од пар дана. Утолико се извињавам што сам то прекорачио.

Председник коморе: Добро.

Шошкић: Значи, само из техничких разлога јер се није могло обавити резервисање простора, тако да сам два дана прекорачио. А што се тиче дневног реда, ако је препорука, није директива, ако је препорука, није наредба. И да јесте директива ваша, вашег Управног одбора, и да је наредба вашег Управног одбора, ја не бих могао да то намећем Скупштини. Пошто сте већина, изузев колега који су из Војводине и других Адвокатских комора и чланови Адвокатске коморе Београда, могли би на дневни ред, да покушате, оне седнице која би била заказана до 30. септембра или 2., за када сам ја заказао, да ставите на дневни ред и разматрање и приговора и неправилности итд., па да видимо да ли би та Скупштина о томе одлучила или не. Ја да намећем то не могу, чак и по вашој препоруци, а ваша препорука у том делу је била потпуно ирационална. Потпуно неразумна и зато ја је...

Председник коморе: Схватио сам. Добро. Колега, још једно питање. Рекли сте да сте указивали на немогућност рада у уличним разговорима итд. Колега, да ли сте се ви, а знам да нисте, да ли сте се икада обратили председнику Адвокатске коморе Србије и самом органу Управном одбору да имате било какав проблем указујући на било шта?

Шошкић: Колега Ђорђевићу...

Председник коморе: Најискреније вас питам пошто видим да ви инсистирате на...

Шошкић: Да вам се председник Адвокатске коморе Шошкић обрати писмено. То је радио прошле године живећи у илузији да ћете ви...

Председник коморе: Хвала, довољно. Сви смо схватили.

Шошкић: Шта сте схватили?

Председник коморе: Да сте ви Шошкић и да се никада нећете обратити.

Шошкић: Ја сам написао писма, ви знате у вези чега и на та писма сте реаговали онако како сте реаговали. Да не оптерећујем ове људе.

Председник коморе: Како сам реаговао видело се и то је јако...

Шошкић: А шта ја сад вама да пишем овде када ви видите све па чак и не показујете интересовање.

Председник коморе: А како ја...

Шошкић: А како ја да живим као мали Ђокица у наивности, а имам толике године, па да кажем, да питам господина Ђорђевића или да га упознам када је први спрат где је седиште Адвокатске коморе Србије постало бункер завереника. Како да вам кажем?

Председник коморе: Колега, ја ћу увек моје колеге, ко год да је пустити да уђу, није то уточиште никакво, ја служби нисам забранио да ради за било кога нити ће то да ради. Ја госпођици Векић никада нисам забранио да ради за вас. Ви је нисте позвали, наравно јер сматрате да је оно што сте рекли. Друго, да вам кажем још нешто. Никада колегама није било дозвољено да овде ради. Служби је било забрањено да им пружи било какву помоћ. Кажите да то није тако.

Шошкић: И то је лаж.

Председник коморе: Зашто нису радили овде. Ово је и њихова комора.

Шошкић: Ми тог дана, пре него што ће бити ова крађа, пре него што ће доћи полиција, Тинтор, Радовић, Самарцић, потписују налог за рад овим службеницима „Налаже вам се под претњом отказа да то, то и то радите“ и сазивају ову нелегалну Скупштину. Сад слушајте добро. Ко су они чланови Управног одбора нису власни да дају радне задатке и налоге па чак ни поводом сазивања Скупштине и да је легално. Статут Адвокатске коморе Београда говори о томе, и Србије, да надзор над

радом администрације врши Управни одбор, али надзор је нешто друго у односу на давање конкретних налога шта да раде. Ту сам ја властан, ту ја руководим са њима и могу да им дам налог, наравно у извршавању свих одлука које су законите и у складу са одлукама које је донео Управни одбор. Али, поједини чланови Управног одбора, а не цео Управни одбор, а и да је цео Управни одбор, не може да им наложе. Може само да надзире њихов рад и да га оцењује са становишта ефикасног, неефикасног рада и да се о томе изјашњава али никако да им даје налоге. Ето злоупотребе њихових права, ето злоупотребе закона. Ето једне црне слике људи који су чланови Управног одбора који практично спроводе насиље и искључиво своју вољу.

Председник коморе: Задња ствар, колега. Како ћемо да решимо проблем са уписом оних људи? Немојте се држати форме. Ајмо да решимо да људи могу да раде. Мислим, не видим у чему је ту проблем да направите телефонску седницу. Не могу више да плачем над судбином коморе јер ми је доста више да плаћамо накнаде штета због наших истеривања правде. Колега Шошкићу, молим вас, како ћемо тај проблем да решимо? Само то.

Шошкић: Накнаду штете бих ја завршио другачије него што ви говорите. Решићемо га, ја нисам уопште рекао да ја људима који су овде на списку, који спадају у домен техничких питања.

Председник коморе: Били су код мене.

Шошкић: Добро, онда им ви одржите Седницу.

Председник коморе: Не могу ја да им одржим Седницу. Ви сте им надлежни.

Шошкић: Али нисте ви мени рекли да су били код вас.

Председник коморе: Па ево сада вам кажем. Чекао сам ову седницу да вам кажем.

Шошкић: Чекали сте ову Седницу да ми кажете.

Председник коморе: Да, да решимо проблеме.

Шошкић: Овде сам на стубу срама.

Председник коморе: Нисте на стубу срама колега Шошкићу, још.

Шошкић: То ви мислите.

Председник коморе: Не.

Шошкић: Не знам ко ће бити на крају.

Председник коморе: Колега, шта ћемо да радимо са тим проблемом? Шта ћемо са тим проблемом да радимо?

Шошкић: Ја имам у својој глави али ја вама нећу то сада рећи овде.

Председник коморе: Реците Управном одбору, немојте мени.

Шошкић: Ја ћу сигурно сазвати Седницу Управног одбора на којој бисмо решавали сва та питања, ван тих техничких ствари.

Председник коморе: Хвала вам. То је сасвим дољовно колега.

Шошкић: Нећемо решавати јер све друго што је иначе у домену рада Управног одбора или спада у концепцијски сукоб или спада у не могућност по теми која се ради или у немогућност рада Управног одбора. Надам се око уписа и исписа, ако и буде кворума, ја ћу то заказати и ми ћемо радити.

Неке ћемо уписати а неке нећемо уписати. Можда нећемо све уписати али ћемо радити сходно расположењу чланова Управног одбора, тако да се не морате бринути за то.

Председник коморе: Били су људи који нису уписани, зато вас питам.

Шошкић: Ја се бринем о томе више него ти, али сам ја, не трагично усамљен, него потпуно сам па немам са ким да сазовем. Када бих имао Управни одбор поред тројице људи који су тамо ја бих са њима одлучивао али са тројицом не могу да одлучујем али са овом преосталом већином се апсолутно показало да не могу ништа да урадим. Нисам сигуран да ћемо моћи и о томе да се договоримо с обзиром на манир који су показали у раду у Управном одбору и држању према Адвокатској комори и према, тако да кажем, према колегама адвокатима и према председнику Управног одбора, а ви видите у свему овоме и ја бих вас молио да запамте чланови Управног одбора ове ваше примедбе. Све што сте реферисали сте реферисали непотпуно и искривљено. То је урадио и колега Косић, што покрива ваше право лице и ваш став у читавом овом сукобу и сви ви би се радовали када би та Скупштина 26-тог могла да произведе та дејства. Не може. Ја ћу сутра донети и јавно објавити, најширој јавности, на основу члана 55 Статута да задржавам од извршења одлуке са те нелегалне Седнице 3. септембра о сазивању опет једне немогуће и нелегалне...

Председник коморе: Колега, ја бих вас само молио да станете овог тренутка. Овог тренутка бих вас замолио да станете. Улазимо у нешто што губи сврху овог састанка. Ја вас молим, нисам наредио.

Шошкић: Немојте ме прекидати.

Председник коморе: Ако ћете нас информисати да ћете донети одлуку, да нећемо расправљати шта ћемо да урадимо заједничко онда нема потребе да даље ово радимо. Колега, хоћу сада да отворим дискусију, да видимо. Ми управо мислимо да се договоримо да буде једна Скупштина, да не буде две Скупштине.

Шошкић: Па што ми не дозволите да сам ја сада у заблуди када саопштавам намеру какву одлуку ћу да донесем а након ваше дискусије...

Председник коморе: Не бих желео да је донесете док се не договоримо.

Шошкић: Ма не, ви ме уверите у то.

Председник коморе: Ја вас молим то колега.

Шошкић: Ви ме уверите у неисправност тога и ја ћу је повући.

Председник коморе: Ајде да попричамо о томе али не ви и ја. Ево га Управни одбор и ја нећу више да говорим.

Шошкић: Ја када председавам, ја до последњег адвоката не прекидам као што ви мене.

Председник коморе: Колега, ја вас нисам прекинуо, ја сам вас замолио. Да сам рекао „сад немате више реч“, е то је друго. Почните да причате, ајте, али ја сам вас замолио станете, зато јер је моја намера да се данас договоримо, колега, око тога да урадимо ту ствар. Да часно, без сукоба...

Шошкић: Хоћете ли да вам кажем које је часно и једино решење?

Председник коморе: Изволите.

Шошкић: Да не бисте губили време. За 2. октобар да дођу сви на Скупштину. То је једино часно решење.

Н.Н.мушки глас: То је ултиматум.

Председник коморе: Значи, одлука председника без расправе.

Шошкић: Сад још треба да нађемо Гаврила Принципа који ће да убије Фердинанда и да почне Први светски рат?

Председник коморе: А ја сам Фердинанд, је ли? О.К. Изволите колеге. Колега Вулић.

Бранислав Вулић: Ја бих се захвалио колеги Шошкићу на овој монодрами и на овом играказу и врло је по лошој правној подуци. Из материјала који је он послао и који је послао по у овој сали, показао супротно одредбама кодекса професионалног Статута Адвокатске коморе Србије, Адвокатске коморе Београда, не познавање права, што је недозвољено и немогућност функционисања једног начина функционисања. Зовем се адвокат Бранислав Вулић из Новог Сада сам. Члан сам овог Управног одбора и председник сам Адвокатске коморе Војводине. ЈМБГ, за оне које интересују могу добити преко администрације. Нећу да мењам мишљење и немојте молим вас сада играказ нови, монодрама. Немојте погрешно да ме схватите колега Тинтор, вашу одбрану или ваше тумачење Статута, и једног и другог и трећег, и од вас колега да чујем. Дајте да разговарамо о предлогу мера. Ово техничко питање, слажем се да је то техничко питање, што каже колега Шошкић. Због „ћутања администрације“ дајте да то обави упис Адвокатска комора Србије. Нек узмемо новце па нека нас туже. А када причамо о судству, где је ако се позивамо на права, повређености права, господо болшевици и мишљеници у Управном одбору, дајте узмите се памети. Па дајте, нешто одрадите заједно. Зато смо сели овде да се пружи рука и левој и десној страни. а не да се свађамо. Ако се свађамо, хвала вам, можете одмах да кренемо кући. Колега Шошкићу, будите парламентарни. Ја док сте ви држали монолози, ћутао сам.

Шошкић: Добро, ево ја ћутим. Јесте ли завршили ваш кратки играказ?

Председник коморе: Изволите колега Божовић. Да ли има неко пре њега пошто колега Божовић није члан Управног одбора? Изволите колега Јеврићу.

Јеврић: Ова прича о вашој, нашој и њиховој комори заиста ствара и не доликује причи адвоката. Сви смо ми чланови једне коморе, ове Адвокатске коморе Србије која има своје једнице из разно-разних разлога итд. Комора Србије никада није била ничија, туђа, Комора Београда моја и то подвајање, заиста, мислим да не води ничему, поготово што у Адвокатској комори Србије односно у Управном одбору Адвокатске коморе Србије, а и Скупштини Адвокатске коморе Србије, скоро половина чланова су из Адвокатске коморе Београда. Чији су онда сада ти адвокати? Па не мислите ваљда да ћемо ми сада супротно да радимо, да ће Управни одбор да ради супротно интересима Адвокатске коморе Београда? Па нека ми неко каже да ће то тако да буде. Можемо ми да гласамо на разне начине али свако има право гласа, свако има право на своје мишљење. То је једна ствар. Друга ствар, ја стварно потенцирам причу, и прошли пут сам потенцирао и мислим да се сви овде играмо глувих телефона. Уопште нећу да размишљам да ли је то 26-ти или 2-ги. То је за мене већ небитна прича. Овде је битна прича а то је да овде све врви од пуно неправилности а то је никада није одржан наставак Изборне скупштине. Ја то понављам. Наставак Изборне скупштине никада није одржан. Неко ко је позвао 10 или 15 адвоката, то није Скупштина. Скупштина се зове онда када има кворум. Кворум за одржавање Скупштине из тог члана, пише. То је одредба члана 15 Статута Адвокатске коморе Београда. Не може 14 адвоката да чине Скупштину. Значи, никада није одражана. Наставак Скупштине мора да буде на истом месту на коме се и одржала. Ако се мења место, ако је прошло време одређено морају да се обавесте сви адвокати Београда. Нема тога. Ми никада нисмо имали наставак избора. Ми никада нисмо, Скупштина никада није усвојила извештај Изборне комисије и Надзорне комисије. Никада. И ако ми неко каже да је завршено, није тачно да је завршено. Никад. Лепо каже, да се извештај, не мора за Скупштину, не мора да има за изборну, значи кворум преко 200, али да буде Скупштина мора да има 100. Значи, ми никада нисмо имали завршетак изборног поступка. Па да би све то пребродили управо треба да се одржи Скупштина. Па нека та Скупштина то прихвати или не прихвати. Нисам ја за дневни ред ни за један, ни за други. Једни су превише отишли а други минимизирају ово што ја говорим и уопште није битно да ли је 26-ти или 2-ги. Ми смо овде да се договоримо да је најважнија ствар да се одржи Скупштина и да Скупштина решава одређена питања. И стално се понављам, као папагај се понављам 10 пута. Ево, читамо одредбу члана 15 Статута који каже: „Скупштина ради у седници ако јој присуствује више од 100 адвоката“. А када се извештај подноси, пошто је Изборна скупштина, јер је наставак не мора да има 200, мора да има 100, јер не може да ради, ни да прихвата, ни да доноси одлуке. Ништа не може да ради. Значи, ми никада нисмо имали

завршетак изборног поступка. Назовите је како хоћете, и ванредна али ајте да већ једном завршимо тај изборни поступак. Нека Скупштина каже: „Јесте, било је све како треба“ или „Ништа није било како треба“. Зар то смета нешто људима? Ја не разумем све то. Зар смо ми изнад 3.200 адвоката? Било ко од нас. И да ли је ичија функција важнија него интерес Београдске адвокатуре од 3.200 људи.

Шошкић: Па предложи. Па то треба да дође до Скупштине.

Јеврић: Пазите, то је једна ствар. Друга ствар, зашто ми бирамо, морам да укажем колега Шошкићу, има и он своје разлоге, и ови своје разлоге и нећу да улазим у ту причу, али немојте људи држава то сам ја. Па што постоји онда тај Управни одбор? Ајте да донесемо статутарну одлуку да Управни одбор не постоји и да председник доноси одлуке. Па мислим, нисмо ми овде Скупштина грађан. Ми смо овде Скупштина адвоката и ми смо управо овде да у интересу адвокатуре донесемо одлуку. Па, ако моје мишљење није толико битно, па шта ћу ја када сам прегласан. Па јел треба да побијем ове остале зато што сам прегласан. Па немојте људи тако. Дајте да закажемо Скупштину једну. Нити ће се звати ванредна, али мора та Скупштина, мора решити коначно питање изборног поступка. Изборни поступак није завршен. Ја вам управо то говорим. И тог дана нека Скупштина каже: „Прихватамо извештај, не прихватамо, понављамо, не понављамо“, то је једна ствар. Ми се овде три месеца вртимо у круг и сваку пут једна иста прича. И какве везе то има да ли је тај Тинтор члан Управног одбора? Јесте члан Управног одбора. Па ако му је тај Управни одбор е сада да ли је легално донео одлуку или не, па то ће Скупштина да одлучи, није та одлука легална, нисте требали да позивате људе на тај начин и готово. Па ко може то да краде. Каква крађа, неко украо из ове коморе, поготово члан Управног одбора који је, вероватно, ја претпостављам, по налогу Управног одбора. Да ли је он сада легитимно донео одлуку или није опет ће томе одлучити Скупштина јер председник то може да изнесе пред Скупштину као питање и готово. И решимо тај проблем. Ја не знам хоћемо ли ми овако целу ноћ, сваки дан да се вртимо у круг, састајемо и причамо исте приче? Вртимо се у зачарани круг. Ето, ја сам хтео само толико. Нисам уопште хтео да улазим у причу. Хоћу да вам кажем да изборни поступак није завршен, Скупштина мора подхитно да се одржи управо због тога што није завршен. Многи проблеми ће да се савију оног момента када Скупштина каже: „Јесте завршен је, све је у реду“ или „није завршен“. То је коначна одлука. Да ли ћете заказати за 26-ти или 2-ги, то је небитна прича али позовите чланство али немојте да позивате телефоном чланство него да позовемо чланство онако како треба. А не 14 људи. Ево имам попис овде, нема 14 људи да се саопште изборни резултати. Немојте људи тако.

Шошкић: Може пет људи да буде.

Јеврић: Није тачно.

Шошкић: Члан 4 став 2 каже: „Приликом саопштавања резултата гласања није потребно да буде већина...

Јеврић: За Изборну скупштину.

Шошкић: Не, седницу Изборне скупштине.

Јеврић: За Изборну скупштину треба 200 али да би била Скупштина мора да има 100 чланова. Члан 15 став 2 каже: „Увек мора да буде више од 100“. Па како ми то сада тумачимо. Па нисам ја Шошкићу глуп, луд, не знам право или.. Шта каже одредба члана 15? Када се одржава Скупштина? Немојте тако. Није тачно. Он каже мора да има 200 али члан 15 каже када се одржава Скупштина.

Шошкић: Али она не утврђује резултате.

Јеврић: Ма нема везе.

Председник коморе: Колега Шошкићу, даћу вам реч. Врло радо ћу вам дати рећу. Нећу вам одузимати. Чак напротив.

Јеврић: Само да завршим.

Председник коморе: Извињавам се.

Јеврић: Значи, Скупштина, када се она зове мора да има кворум. Упрани одбор овде када нема кворум, бато, то је само група нас и можемо да се сликамо. Ништа не можемо ни да примамо к знању, нити било шта да радимо. Тако каже Статут. Тако каже члан 15. Не мораш имати 201 али мораш имати 101 да би била Скупштина, јер се пред Скупштином саопштава а не пред групом адвоката. Ето, толико.

Председник коморе: Колега Тинтор.

Југослав Тинтор: Уз сво уважавање колеге Вуловића, ја тражим стрпљења да ипак сузим причу и да се не упуштам у бескрајне детаље, али налазим за сходно јер сам овде поменут више од десет пута, да пред вама ипак неке ствари разјасним, ако ништа оно истине ради и како је то мој уважени колега Шошкић рекао, чињенице и факти. Ништа друго. Дакле, оно што треба знати, заиста мислим да и нама треба дати могућност да кажемо да би једноставно Управном одбору Србије било јасно шта се десило. Јесте чињеница да припремајући се за ову седницу преслушао сам аудио записе Треће и Четврте седнице Управног одбора Адвокатске коморе Београда и слушајући тај аудио запис нашао део аудио записа, да не би било недоумица. Ја сам се чак носио мишљу да донесем те ЦД-ове и да поделим члановима Управног одбора, а опет истине ради, али сам одлучио да вас не замарим тиме. Уколико налазите за потребно, није никакав проблем да се то, ако треба, пусти овде, да чујемо тонски запис и глас ко шта говори и прича. Дакле, на тој седници која је одржана 12.07. одлучио је Управни одбор да се закаже једна Скупштина и да, с обзиром да је постојао проблем, јер је председник Шошкић тражио заказивање Скупштине са предлогом дневног реда његов проблема функционисањем Управног одбора, а Управни одбор тражио заказивање Скупштине у смислу члана 19, са предлогом дневног реда понављање гласања због уочених изборних неправилности и то је била озбиљна расправа. То је прво уведено као тачка дневног реда и била је озбиљна расправа на Управном одбору и на крају смо дошли до тога да је заједнички Управни одбор постигао чак консензус и нема гласања, него једногласно донео одлуку да се закаже Скупштина за 25. септембар на којој ће бити и тачка дневног реда Управног одбора предлог Скупштини да донесе одлуку о понављању гласања због уочених неправилности и тачка дневног реда председника Шошкића, проблем функционисања Управног одбора. И тада се чује јасно, тонски, и мој глас и Самарђићев када рекапитулирамо оног што је донето, сагласност свих за столом и глас Шошкића који каже: „Апсолутно, апсолутно“. Управни одбор одлази на одмор и после одмора имамо шта да видимо. Да предлог, значи, пет чланова Управног одбора, уочи септембра, на крају одмора, на предлог да се сазове седница Управног одбора, седница се не сазива у смислу одредби Статута, већ председник не сазива ту седницу, сазива седницу мимо тога, 3. септембра, а 1. септембра, брже-боље, пре те седнице, заказује за 2. октобар ту своју седницу, за коју ја и моје колеге сматрамо да је није сазвао у складу са одредбама Статута како је то уважени колега Косић овде реферисао на самом почетку седнице, тумачећи Статут на начин, да се сада не упуштам у то. Дакле, врло је важно разумети да смо тада на седници од 3. септембра, ми били суочени са председником, који апсолутно не да не поштује одлуке које смо заједнички донели, него он не поштује ни оно своје „апсолутно“ које је изрекао, већ се понаша потпуно својеволно и иде за тим да блокира рад Управног одбора као органа. Како иде затим. Када би вам се уместо што вам је доставио у прилогу свог дописа, доставио тонски запис овог транскрипта са Четврте седнице, јасно бисте уочили у каквој је атмосфери је седница вођена, каква је била висина гласа, да ли је ту било уопште реалног разлога да он ту седницу напусти, како ју је напустио или је он, а држим да је тако, на ту седницу и дошао са идејом да је напусти и на тај начин блокира рад Управног одбора речима: „Видимо се на Скупштини“. Не може тако председник да поступа, неодговорно и како му је воља јер онда он поступа руководећи се начелом „комора то сам ја“. Комора није Шошкић и ако је највиши орган Адвокатске коморе Управни одбор онда је то колективни орган који има одређене принципе функционисања и ти принципи важе за све, па и за Шошкића који је само први међу једнакима. Председник Управног одбора није орган коморе. И то не смемо ниједног трену заборавити. Чињеница да је у протекла два мандата, протеклих осам година, овај систем органа како је дефинисан Статутом, нажалост у Адвокатској комори Београда у партицитету прерастао у један другачији образац поступања па је заживео један образац који у великој мери има карактеристике председничког система у том смислу да поприма облике председника и председничког кабинета. То није у складу са Статутом. Тако није дефинисано Статутом. Управни одбор је радио само у границама својих овлашћења. Онога трену када је Управни одбор наставио да заседа, када је председавао заменик председника, господин Калања, и донео одговарајуће одлуке и сада идем на оно битно, оне одговарајуће одлуке да су у смислу члана 19 став 5, има све, транскрипт, може јасно се види, донесе одлуку о заказивању седнице чак не када нама падне на памет и шта нама падне

на памет, него управо оно што је већ било договорено 12.07., чак смо гледали да се сазове на тај датум са којим се Шошкић сложио и да буде онај предлог дневног реда који он својевољно је одбио да у том смислу Скупштину сазове. Не може председник да узурпира комору тако што прети члановима, прети припадницима заједничке службе да дотакнују се било чега, осим онога што им он каже, добиће отказ. Не може он да заблочи рад Управног одбора а да онда заказивање Скупштине зависи само од њега самог. Не може се све у једној комори свести на једног човека. То је погрешно и ми смо адвокати и морамо бити свесни да ако је председник изабран он мора увек да има на уму вољу адвоката Београда. Још нешто. У моменту, ја опет морам рећи истине ради, а ако ћемо наћи неко компромисно решење не бежим би од тога, заиста, ево и овде, отворено пред вама, независно шта смо један другом рекли и лично и шта смо рекли у медијима, обзиром да смо након свега, поврх свега није вам било довољно па сте још звали медије да на сва звона пласирате информацију и дајете информације у медијима како би ме извргли, на неки начин, срамоти и у тим медијима преносили такве... Ја и сада, председниче Шошкићу, независно од свега тога, у интересу адвокатури и поред свега што сам прошао и на својој кожи осетио, и даље сам спреман да нађемо сви овде заједно, у интересу адвокатури, неко компромисно решење. А зарад тога да би сви схватили шта сам прошао, морам да кажем и ово. Након што је Управни одбор донео одлуку да се сазове та Скупштина за 26-ти, притиснуто је, значи, постоји, притисне се вероватно и у вашим коморама идеје да се штампају налепнице које се физички лепе на 3.000 коверата. Шошкић је за 2. октобар послао све своје коверте и сва своја писма у којима се у пежоративном смислу изражава о свима нама. Дакле, за то су биле одштампане налепнице, залепљене и послате. У моменту када је Управни одбор донео своје одлуке, урадио своје саопштење, просто имамо права да као чланови Управног одбора се обратимо чланству и кажемо, дакле, наше виђење ствари. То право не може нико да нам одузме. Када смо саставили саопштење и када је радник службе притиснуо „ентер“ и штампао, штампао, штампао, стигао до 90% одштампаног, а материјал се доле копирао, Шошкић је ушао и рекао „то не може, заустављај, крај, блокирај“. У таквој ситуацији, дакле, није се радило о налепницама које су биле намењене за слање нечега другог, него налепницама које су већ одштампане а заустављене за слање саопштења управо Управног одбора које је било одштампано. И сада шта се дешава? Ја дођем код председника Шошкића и заиста је тачно ово што каже, уверавао сам га „Председниче, ако то блокирате физички, силом, то ће лоше људи да разумеју. Мислиће да се плашите садржине шта ту пише и тиме дајете кредибилитет садржини и делује да се плашите истине. Пустите то. Нека људи добију и једну и другу информацију, одлучиће шта је и ко је у праву.“ Не, само да би демонстрирао силу и моћ и инсистирао је да то не може и претио је радницима отказима. Радни налог смо сачинили ја, Самарцић и Катарина Радовић, не зато, основна намера нам је била зато што је Шошкић викао: „Задржаћу од извршења, задржаћу од извршења све“. Управо је идеја била да би сутра имао трага да он задржава од извршења све, дакле, све као незаконито шта задржава? Налог радницима службе, технички, да ставе папир у коверту и да пошаљу. То он задржава у смислу члана 55. Он злоупотребљава члан 55. Злоупотребљава га због својих личних интереса и зарад тога што жели да постигне. И још нешто, у таквој ситуацији, ја сам, уопште нећу сада, пошто може да се користи овде, мада нисам упозорен у смислу 226 став 9 али нисам очекивао такав потез. Нисам очекивао да је то нешто што би неко као адвокат његовог калибра уопште био кадар да учини у било ком обрачуна, мешати полицију у решавање сукоба адвоката је на неки начин, по мом схватању, груба повреда принципа самосталности и независности адвокатури. И ако крши то он, први међу једнакима, шта очекујемо од других. Црно нам се пише. Оног трена када је полиција ушла и никада у историји се није десило да полиција уђе у просторије ове коморе и да ухапси једног адвоката, са намером да ухапси адвоката, тог трена смо прешли на терен један други. Тај терен други овако изгледа. Овде се подноси кривична пријава, не мени да сам као члан Управног одбора евентуално злоупотребио положај па нпр. неке налепнице послао, а можда нисам смео да пошаљем. Не, него за крађу. А зашто за крађу? Да се не би могао, да се не би звао СУП Стари Град, који је надлежан овде 200 метара да ухапси за налепнице од 2.000 динара, него се иде са тим, прво што је урадио, први потез, ја то морам рећи овде. Ја то нисам хтео у штампи да говорим јер мислим да то није за штампу, али овде морам рећи. Први потез који је урадио председник Шошкић, председниче ја ћу вам отворено то рећи, гледам вас у очи. Позвали сте Војкана Недића, као своју десну руку и овде присутног Владимира Божовића, као своју леву руку, и на неки начин сте, у њиховом присуству сте ми претили да ћете ме ухапсити уколико не вратим то што сам узео. Рекао сам да ми не пада на памет да то учиним и да не прихватим да се на тај начин обраћате мени. Јесам завршио разговор, је ли тако „ваше обраћање је за мене неприхватљиво“? Ја сам сигуран да сте у моменту, дакле, није Југослав Тинтор залупио врата, приводим крају, имајте стрпљења, није Југослав Тинтор залупио врата, па да је након залупљених врата, како каже уважени колега Шошкић он звао полицију, него је Југослав Тинтор у моменту када је залупио врата и кренуо низ степенице се мимоишао са три инспектора Градског СУП-а који су се пењали уз степенице и који

би га ухапсили у канцеларији председника да је остао минут дуже. Како су се пењали? Тако што имам основаног разлога да верујем да су били позвани од стране председника Шошкића, Војислава Неђића и Владимира Божовића преко њихових да ли приватних, да ли политичких веза, нећу у то да улазим јер тако да одреагују три инспектора Градског СУП-а ишло се да се заснује надлежност Другог одељења управе криминалистичке полиције и да се на тај начин, практично, на неки начин, монтира та прича и да будемо задржани ја и Катарина Радовић четири сата доле и након тога пуштени јер је тужилац увидео да је то бесмислица. Достављена је и допуна тужбе, да једна налепница вреди 1,15 динара и није их мрзело да достављају копију фактуре по којој једна налепница вреди толико и дотле су ишли да су рекли да Тинтор није могао знати колико има налепница у кутији али Тинтор није неко са улице, Тинтор је члан Управног одбора и Тинтор зна колико има београдских адвоката. Има их 3.286 и не може да их има више и зна колико има налепница. Дакле, све друге инсинуације могу да се обрћу и окрећу. Факти су факти. Ако ћете да утврђујете нешто, не слушајте ни мене, ни Шошкића. Ја ово причам и прихватам да све што ја говорим ви узмете са резервом, зависно од тога од кога вам је саопштено. Узмите оно што су папири, узмите оно што су тонски записи, узмите оно што се збива али када се чују, ја сам дошао на идеју и не знам да ли је то и допуштено, али бих морао то да питам, али нећу Шошкића, да ли ја смем да узмем аудио записе са Четири седнице Управног одбора, да копирам и да пошаљем свом чланству пре те Скупштине и озбиљан сам у намери да то учиним. Када буду видели шта тамо све има а просто нисам сигуран да не допадне у руке некоме ко није адвокат, то што допадне адвокатима не чини ништа спорно, али ако оде некоме ко није адвокат није исправно, могу штету да нанесем. Тако да се ту још ломим. Али, то када људи буду видели, те аудио записе, све ће им бити јасно. Самим тим, и даље, завршавам овде, и после свега што сам рекао, и ви за мене и ја за вас, ја овде имам капацитете овде да ову ситуацију решимо и да је решимо тако да буде, на неки начи, мора се имати капацитета за компромис, на неки начин да се само проблеми адвоката решавају у органима, у оквирима коморе, јер то је место где се решавају проблеми адвокатуре, па ако је то Скупштина, нека буде Скупштина, дајте да укрстимо снаге, да се пребројимо, немојте се бојати бројања, па нисте ви неприкосновени. Па ако сте тако силни и јаки, па ви уђите у ту Скупштину, пред аудиторијум. То је једно. Друго, дајте да то буде Скупштина једна па да на њој укрстимо копља, па ком обојци, ком опанци. Ко добије гласове тај је прошао. Допуштам могућност, кажем вам у име мојих колега, и пружам руку Шошкићу, да се нађе неко решење пре Скупштине која би у себи имала и нашу тачку дневног реда, јер инсистирамо, јер смо статутарно све одлуке доносили и његову тачку дневног реда јер се овај Управни одбор, а ја се, смем се обратити у име мојих колега, заиста не плаши никаквог опозива. Не плаши се чланства на Скупштини али ако би та Скупштина имала обе тачке дневног реда тада би одлуку донео онај који треба да донесе, Скупштина, па би одлучила о једном, другом, трећем. Ето, то би било све.

Председник коморе: Драги Крстић, хоћете ли ви?

Шошкић: Само кратко. Потпуно сам сагласан да се овај транскрипт достави овде вама, да га свако појединачно преслуша и да видите какве су то одлуке биле.

Председник коморе: Шоле, потпуно сам сагласан. У реду је. Али, није поента у томе. Шоле, поента је у томе да се договоримо. Нисте схватили зашто сам сазвао седницу.

Шошкић: До краја ме правиш полуурачунљивог.

Председник коморе: Добро, нека се доставе транскрипти.

Шошкић: Добро, схватио сам. Ружно је то у маниру рећи.

Председник коморе: Извињавам се ако сте то тако схватили.

Шошкић: Ја нисам у могућности, ја сам васпитан човек каже нисам био разумљив у излагању, да не бих увредио онога коме се обраћам. Ти мени кажеш да ја нисам схватио, а ја то теби нећу рећи да ти ниси схватио. Схватио сам ја и предлог колеге Тинтора. То је оно зашта сам се ја залагао и зашта сам се ја сагласио 12. јула на Трећој седници, да та једна једина Скупштина се одржи и на њој да буде расправа о ...

Председник коморе: Ма пустимо сада тај ЦД са Треће седнице.

Шошкић: Сад се понаша председник овде као да смо на неком...

Председник коморе: Шоле, немојте ми делити лекције, ајмо да причамо конструктивно. Немојте ми делити лекције, нисам дошао да се свађам а не да се договорим.

Председник коморе: Па, немојте ви критиковати моје понашање.

Шошкић: Па ви стално понашаш се, па се понашаш. Како се понашам? Ја сам и 12. јула рекао једна Скупштина на којој ће бити једна тачка дневног реда, за коју ја још нисам ни одредио 12-ог, и тачка дневног реда, која год буде одређена од стране Управног одбора да понуде Скупштини а Скупштина ће одлучити да ли ће и трећу тачку дневног реда да стави и да ли ће одбити и моју и њихову да расправља о томе или ће да расправља о некој четвртој тачки дневног реда. Дакле, у томе сам сагласан и ту нема никаквог спора и ја вам овде то стално говорим као онај човек кога оптужујете а све...

Председник коморе: Ама, нико вас не оптужује.

Шошкић: Међутим, слабо је садржана у саговорницима који се обраћају али без обзира на то, ја позивам на једну Скупштину. Зато и пишем, иако ви нисте хтели да тај материјал ни да гледате. Пишем јуче и кажем једна Скупштина, те према томе ја сам за ту једну Скупштину.

Председник коморе: У реду. Драги Крстић, Калањ, па Марко Богдановић.

Марко Богдановић: Да ли могу ја као члан Управног одбора?

Председник коморе: Да, да, изволите колега Богдановићу.

Марко Богдановић: Господо, и једну и други, слушајући све вас, у какве проблеме је ушла адвокатура, по мени, не знам из којих разлога. Можда и их знам али није ни битно то који су разлози довели до тога да буде оваквих дешавања, да буде оваквог блаћења адвокатуре, спуштање на подземље неко и тако даље. Чињеница из свих ових ваших говора, примедби и претњи које сте упутили једни другима, провејава само једна ствар. И једна, и друга, да тако кажем, групација, и једна, и друга супротна страна је сагласна да се одреди једна Скупштина. На нама је вечера да не причамо много јер не видим више разлога да одржимо овај састанак више ни пет минута. Треба само да се договоримо о датуму где су и једна и друга страна сагласни да треба одржати једну Скупштину. Према томе, треба одредити датум. Да ли ће то бити 26-ти или 2-ги, ја бих одабрао неки други. Друга ствар, питање дневног реда. Могу предложити и једна и друга страна али Скупштина је та која ће рећи „Па господо, дневни ред је мало чупав. Ми тражимо да на дневном реду буде и то, и то, и то“ и Скупштина ће о томе одлучити. У крајњој линији, ко одлучује о томе и шта је дневни ред и о чему ће се расправљати на Скупштини? Па, Скупштина. Па шта онда ми имамо више да причамо и разглабамо ту да ли је Шошкић рекао ово, Тинтор оно, па и Драги Ђорђевић. То уопште није битно. Битно је једно, да постоји сагласност код нас да треба да се изађе из ове кризе, да ову кризу требамо да превазиђемо, да треба да се одржи Скупштина датума који ћемо договорити у следећих пет минута. На Скупштини ће бити дневни ред који ће бити предложен, ајде да кажем од стране Шошкића, од стране Тинтора, од стране Драгог Ђорђевића, Јевре, од не знам кога, мене, свеједно, али Скупштина је та која ће рећи дневни ред је прва, друга, трећа, седамнаеста тачка и готово. Реците, ако неко има неки паметан датум, нека каже. Не мислим да померим ни једну, ни другу страну. Ја се захваљујем.

Шошкић: Само у вези датума. Ја сам 1-ог, овог, послао званично позиве за Скупштину. Друга страна пошаље тај предлог за 24-ти, 25-ти, сасвим свеједно. Дакле, они позиви које сам ја позвао заказујући самоиницијативно Скупштину већ су отишли за 2. октобар. Након тога уследили су да би били испред 2-ог. Сагласан сам да се одржи Скупштина на којој ће да се изнесу све тачке, и ову, и ону. Закључен је уговор о закупу сале тако да имамо све услове за одржавање 2-ог, не можемо померати тек тако да би биле две стране које су постигле поравнање. Овде је поравнање постигнуто са становишта суштине и то је да ће бити једна Скупштина на којој ће се одлучивати и о мојој тачки дневног реда која се можда неће прихватити, а можда хоће. Друга тачка, можда ће бити прихваћена, а можда не. Сасвим свеједно. Дакле, ја сам сагласан са тим. Ја предлажем да она буде 2-ог.

Председник коморе: Овде смо, Марко хвала ти на свему овоме, овде смо близу решења оног дела који се тиче Скупштине. Ја сам заиста за то да то буде неки трећи датум, да не буде ни 26-ти, а да не буде ни 2-ги. Ја сам исто преслушавао аудио записе јер сам их тражио. Нису ми доставили из Београдске коморе ако рачунам на администрацију, пошто им је било забрањено, доставили су ми колеге из Управног одбора, овог бошљевистичког. Ја заиста нисам њихов патрон. Они су само моје колеге и ништа више и на томе ћу се зауставити. Чуо сам Шошкићу, Тинторе, Управни одборе, како да вас назовем већ, чуо сам 12-ог је била та седница, јула, где је било „апсолутно“ Шошкићу, о чему ви колега Тинтор говорите. Ја сам чуо да се предлаже од стране Шошкића баш, чак постоји и изјава у штампи, где је колега Шошкић рекао 25-ти септембар.

Шошкић: Тако је. Шошкић то не негира.

Председник коморе: Не, не. Па знам да нећете негирати. Управо сам због тога сам и желео да се данас видимо. Да не зовемо више треће да нам арбитражују. Ево, ја ћу подржати ту причу. Зашто? Само из једног разлога.

Шошкић: Коју причу? Не разумем. Која је то прича која треба да се подржи. Која? Да бих пратио.

Председник коморе: Око заказивања датума говорим, Шоле.

Шошкић: Датума.

Председник коморе: Датума кога си ти предложио 12-ог. То је био 25-ти, ако је то могуће.

Шошкић: А 1-ог су послати за 2-ги јер није било могућности...

Председник коморе: Забуна. Шоле, морамо да станемо овде, извини. Није заиста злонамерно. Тотална забуна је изнета тренутно у чланству. Дакле, колега Вукотић је судски адвокат. Креће се по ходницима. Чуо је да су људи збуњени. Неки неће да дођу 1-ог, као што си рекао баш ти. Неки ће да дођу и на једну и на другу Скупштину, Шоле. А, неки су рекли: „Нећемо уопште да долазимо“. Значи, једна потпуна конфузија захваљујући ситуацији која се догодила и не желим никога да окривљујем.

Шошкић: По мени, они који су по мени нелегитимно сазвали за 26-ти нека обавесте све људе којима су упутили да дођу...

Председник коморе: Шошкићу, ево ја нудим добре услуге Српске коморе. Да ли треба Српска комора да обавештава? Па Београд постоји још увек. Нико није увео мере Београду. Изгледа да све што ја кажем не вреди. Ајде нека неко други каже уместо мене. Изгледа да Драги Ђорђевић значи црвено за неке. Изволите колега

Н.Н.мушки глас: Као што сте чули близу смо компромиса. Сложили смо се да буде једна Скупштина и сложили смо се да дневни ред буде и по предлогу Управног одбора и по предлогу председника и да се евентуално допуну и више од тога и тако даље. Мој предлог је следећи. Да се са ове седнице свом чланству, свих 3.280 и не знам колико београдских адвоката, пошаље заједничко саопштење са ове седнице Управног одбора, Управног одбора Београда и Управног одбора Адвокатске коморе Србије, у коме ће се чланство обавестити да ће се одржати једна Скупштина и да ће та Скупштина имати дневни ред који ће бити и један и други, плус ће се сугерисати да могу да допуне тај дневни ред а да датум буде компромис. Значи, неко мора да попусти. Мој предлог је следећи. Обзиром да је председник Шошкић прихватио да дневни ред не буде само оно што је он рекао него да буде и ово друго, мислим да би друга страна требала да попусти и да каже: „Добро, ајде нека то буде овај датум“. Мислим, та два датума, не видим уопште у чему је проблем око датума. Ја не видим зашто се ови залажу за 26-ти, 25-ти и зашто председник потенцира на 2-ом.

Председник коморе: Зато што је Шошкић заједно са својим Управним одбором рекао 25-ти.

Н.Н. мушки глас: И зашто Шошкић инсистира на 2-ом. Ја не видим зашто су ти датуми важни.

Шошкић: Зато што није било могућности за 25-ти да се закаже.

Н.Н. мушки глас: Ако датуми нису битни, ако је уговор закључен људи, ако смо се договорили, ако је млади колега Тинтор рекао: „О.К. ајмо једна Скупштина“. Ајмо онда да направимо компромис. Уосталом, мислим да постоји кворум Адвокатске коморе Београда и Управног одбора и да они могу сами сада да донесу одлуку који ће то датум бити, а ми ћемо их у томе подржати. Ево сад, донесите одлуку да то буде један датум и да тај датум буде тај 2-ги или већ који.

Председник коморе: Драги Крстић, Калањ, Дејан Николић, ајмо даље.

Драги Крстић: Управо се апсолутно слажем са дискусијом Богдановића. Ја сам само хтео пре свега да кажем, заиста, верујте да нема никакве зловоље нити зле намере у ставу према овом великом проблему који се дешава у Београдској комори од стране Адвокатске коморе Ниша. Напротив, управо нам је, свим колегама из Нишке коморе, жао да је ова ситуација оваква. Што каже колега Богдановић, не знамо зашто и не знамо око чега. Није ни битно на крају крајева око чега и због чега. Битно је да се дешавају многе лоше ствари и што рече покојни Патријарх Павле: „Будимо људи иако смо Срби“. Још једну сам врло непријатну ствар прочитао и ту бих се сложио и са колегом Тинтором, да је врло, врло тежак тренутак. Не знам да ли сте свесни, вероватно јесмо чим је ова седница овако заказана и колико је људи присутно у време када сви имају своје обавезе. Један нерегистрован корисник у свом коментару каже: „Будимо људи, нисмо адвокати“. Ми смо имали велике проблеме у време када смо се борили за то да нема фискалних каса и врло лоше коментаре о томе и о нама, и чудили смо се зашто је то тако. Видимо сада зашто је то тако. Молим вас колеге. Ви сте сви подједнако и мени, и вероватно свима нама драги. Колеге сте нам. Не желимо ником ништа лоше. Заиста се надам да дође до компромиса, да млађи колега Тинтор каже да је спреман у циљу свега овога и решење ове ситуације, пружи руку компромиса и договор и то је нешто, што мислим, битно, јер тај компромис ће ту ситуацију превазићи. Шта би се десило, одржаће се једна седница, са једним или другим дневним редом, не дођу адвокати и шта смо урадили? Наставиће се проблеми. Управни одбор ће бити против председника, председник против Управног одбора и ви нећете имати могућности да радите. Значи, ја заиста мислим да овај проблем мора да реши комора Београда и зато сам сачекао колеге из Управног одбора Београда да дају своју реч, своје предлоге. Мислим да су то предлози који су ваљани. Мислим да се заиста мора усагласити дневни ред а то може само заједно председник и Управни одбор коморе Београда. Заиста, мислим да треба да се уздигнете и превазиђете све те ваше несугласице које, мислим, да су безпотребне. Можда и понављам нешто што су и други рекли али ја вас молим да се то више не ради у медијима, да се више не позива полиција јер верујте да су људи забринути. Ја сам са Драги причао и пре овога. Нисте ви колега Шошкићу уопште прозвани. Ви очигледно имате проблем са Управним одбором коморе чији сте председник и ја када бих имао проблем са Управним одбором чији сам председник тражио бих некакву помоћ. Ево, ми смо спремни да помогнемо у смислу да дамо неки савет који је само добронамеран, верујте ми. Значи, тај добронамеран предлог је спустите сви лопту, договорите се, неможете бити једни без других или ћете сви бити смењени од стране вишег органа а то је Скупштина ваша.

Шошкић: Значи, Скупштина ће нам ломити главу, разбијати главу.

Драги Крстић: Па нека. Ја то и кажем, али немојте да то иде у медије, немојте да иде на телевизију, јер заиста нам је доста свега.

Председник коморе: Ђорђе Калањ, колега Николић, па колега Вулић.

Ђорђе Калањ: Ја сам Ђорђе Калањ и ја сам заменик председника Шошкића и ја сам преузео да водим седницу Управног одбора након одласка Шошкића из ове овде сале. Наравно да очекујем став и одлуку Скупштине да ли је то било легитимно или није било легитимно вођење, тако да немарим много за коментаре да ли је то био пуч, да ли је то било незаконито, него чекам Скупштину на којој ћу се појавити и чекам одлуку која ће бити саопштења након гласања. Оно што бих подржао колегу Марка Богдановића и вас колега малочас што сте говорили, да је нужно направити компромис за тај датум. Ја сам апсолутно сагласан и на тој седници, након господина Шошкића ја сам јасно говорио да ће бити велики проблем бити два датума, да ће то направити велику конфузију, забуну код колега, што је и направило, и сада је, да кажем, општи хаос. Људи се питају: „Ко су они, ко сте ви, где смо ми?“. Људи стоје у реду у уписном шалтеру у суду и кажу: „Ово је срамота. Ви се горе свађате а гледајте колики је

ред да ми предамо поднесак“. Мислим да смо отишли у један потпуни ћорсокак и тај ћорсокак морамо решити. Ја овде, имајући у виду да сам био присутан на сва четири Управна одбора коморе, видим вас као власне, као позване. Овде сте због нас да ви дате тај термин, то време и место одржавања те Скупштине. Ми између себе, имајући ово искуство, нећемо се договорити никад.

Председник коморе: Зато је седница заједничка и договорићемо се.

Ђорђе Калањ: Наравно и ја сам за заједничку седницу. Ја сам и тада гласно говорио на том Управном одбору да ће бити проблема и зато кажем, ја лично тражим од вас помоћ и апелујем на помоћ да дођемо до јединства, до заједничког циља, до једне Скупштине, једног места, једног термина али никако да идемо на два дана, у два места, неко тамо, неко вамо, и онда ћемо направити потпуно нерешено стање и онда ће бити плакање за адвокатуру у Београду.

Председник коморе: Колега Николић.

Шошкић: Ја сам вам рекао. Прихватам једну седницу за 2-ги, али не прихватам ван 2-ог. Закључио сам уговор...

Председник коморе: Договорићемо се Шоле.

Шошкић: Према томе, ево прилике на тој једној Скупштини, да се помире интереси свих адвоката. Није Управни одбор Србије тај који ће да нам намеће и нисмо ми ту да слушамо неког трећег.

Председник коморе: Колега Шошкићу, дају вам реч али се јавите. Колега Николић.

Дејан Николић: Ја сам Дејан Николић, члан Управног одбора Адвокатске коморе Београда. Ја се прво извињавам што касним. Долазим из Црне Горе тако да, имао сам проблема у путу тако да сам закаснио на првих сат времена али ово последње сад што сам чуо је сасвим довољно да ме информише и да ми укаже да се ситуација баш и није толико променила у односу на 12. јул и 3. септембар када смо имали последње две седнице Управног одбора. Ја вас не бих пуно задржавао, нити замарао. Хтео бих да укажем на пар ствари. Прва је да Управни одбор функционише уз тешку муку и да су то дуге маратонске седнице али Управни одбор је донео све одлуке које су битне за чланство а то је, ако се погледа статистика, на стотине одлука. Чак, шта више, на последњој седници која је одржана 3. септембра и коју је председник самовољно напустио, Управни одбор је донео све одлуке које су битне за чланство у смислу уписа-исписа, одобравања помоћи колегама и слично. Председник је, упознати смо пре пар дана, како сам чуо, пошто пар дана нисам био у Београду, одбио да потпише чак и те одлуке. У вези компромиса који је мој колега Тинтор понудио и о којем се овде разговара, ја сам човек компромиса и ја сам за то. Међутим, уз једну малу оgradu. Не могу пристати да гласам за компромис који је противзаконит. Управни одбор је 12. јула, на својој седници, донео одлуку, који чак и у фаличном записнику који нам је предочен 3. септембра, изричито каже да је Управни одбор овлашћује председника да сазове Скупштину Адвокатске коморе у септембру месецу. Та одлука је донета. Зашто септембар? Зато што смо тад, 12. јула разматрали препоруку Адвокатске коморе Србије где нам се препоручује да закажемо седницу у септембру месецу и тог 12-ог, 13-ог јула смо такође добили на увид тужбе које су наше колеге послале. Након свих тих сазнања ми смо и донели једноглану одлуку која није прецизно била наведена у записнику у вези дела дневног реда, али у вези датума, односно периода када се та Скупштина требала сазвати била је јасна чак и од стране председника који је нам је то предочио у дневном реду за 3. септембар. Друго, било какав компромис могућ у односу на септембар. За било који датум који се овде усагласимо треба обавестити и на којима би се требало одлучивати о одлукама које су предложене по дневном реду који је одређен на седници од 13. јула и на седници од 3. септембра. У вези одлука од 3. септембра, ако сте имали прилике да прегледате записник са те седнице, имајући у виду да је реч о понављању гласова на којима смо сви ми изабрани, једна одлука, а такође имајући у виду досадашњи начин рада, који колега Шошкић примењује, једна од тема која је дата је да се изабере радно председништво који би водио ту седницу да би се избегао конфликт интереса коју господин Шошкић има у случају да дође до понављања тог гласања. То мора бити такође саставни део компромиса који би данас направили и у коме би требали да се сагласимо. Коначно, ја не бих улазио ни у какве полемике да ли је то 2-ги, да ли је 6-ти, да ли је овај, колико сам упознат, нисам стигао да погледам материјал, постоји тај интервју који је господин Шошкић дао 18.07. у „Блицу“, то је значи само шест дана након те наше одржане седнице, где изричито каже, могу да цитирам, интервју је,

искрено речено, то могу међу вама колегама да кажем сраман, јер он вређа своје колеге из Управног одбора, ни први, ни последњи пут у јавним гласилима, али на питање сукоб решава Ванредна скупштина, како ћете решити расцеп који постоји између две струје у Адвокатској комори Београда, господин Шошкић одговара: „Наш сукоб ће добити епилог на јесен, тачније 25. септембра. За тај дан сам заказао Ванредну скупштину Адвокатске коморе Београда на којој ћу предложити да се постојећи Управни одбор опозове и да се на Изборној скупштини одабере нови који ће заступати нови који ће заступати интересе се адвоката“. Без обзира шта је он тада рекао у новинама или не, ми смо донели закониту одлуку у складу са чланом 19 и заказали Скупштину за први слободан датум. Сала је заказана и за 26-ти. Ако није проблем можемо наћи салу и за 25-ти и сазвати Скупштину са свим овим темама о којима смо данас разговарали и око којих смо сагласни.

Председник коморе: Хвала колега Николићу, колега Бане Вулић. Прво председници, чланови Управног одбора и на крају гости. Значи то је то. Небојша се пре јавио, ја нисам видео. Ево, хвала Војкане.

Небојша Самарцић: Ако могу ја колеге поштовани да не устајем из задњег реда, ја сам Небојша Самарцић адвокат, члан Управног одбора Београдске коморе. И наравно имам и ја своје размишљање али нећу да Вам одузимам време, чули сте јако пуно информација, видели сте пуно писама и материјала, свако од Вас може да донесе закључак. Овде сам да причамо о компромису. Мене иначе често и оптужују да сам много склон компромису и фрагматизму и ја бих заиста овде искористио ваше време само са врло конкретним предлогом, хајде да покушамо, а то је интерес адвокатуре, ми имамо концепцијске разлике колега Шошкић и ја сигурно иако нисмо имали никад никакве сукобе. Не слажемо се у свему али то је најмањи проблем. Компромисни предлог мој, конкретан би био да одржимо скупштину 25. септембра, наћи ћемо салу, да на тој скупштини имамо две тачке дневног реда, једну коју је предложио председник и другу коју је предложио Управни одбор, наравно то је само предлог дневног реда, а Скупштина ће утврдити дефинитиван дневни ред, допунити га, одбити га или проширити или потпуно изменити, да истовремено за ту Скупштину буде формирано радно председништво од дојена Београдске адвокатуре који ће бити, да позив за ту скупштину са дневним редом и овим обавештењем иде као заједничка информација за све Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда и до тада до одржавања те Скупштине управни одбор заједно са председником треба да функционише у том смислу да донесе све оне техничке одлуке које су неопходне за свакодневни живот адвоката, уписи, исписи, помоћи, ја немам никакав проблем да на сваки позив председника дођем кад год да би се те одлуке донеле, мислим да је то добар начин да превазиђемо сукоб и онда ће заиста Скупштина донети одлуку. И 22. маја је дошло јако пуно адвоката доћи ће и сада, сви смо ми у крајњој линији подложни суду скупштине.

Шошкић: Могу ли само око датума да кажем овако мој став. Овде постоји 10, 11 чланова управног одбора Београдске коморе који су урадили ово о чему смо причали претходна два сата и постојим ја који сам усамљен у томе или уз подршку још двојице колега у Управном одбору. Али узмемо да сам само ја, и јесам само ја, ја је сазивам и ја сам је сазвао, поново Вам подвлачим. Они који су сазвали ову за 26-ти направили су сукоб, сукоб интереса у погледу одржавања да тако кажем скупштине. Они су се определили као да постоје две скупине чланова Скупштине Адвокатске коморе Београда, када сам већ заказао, када сам већ да тако кажем и потписао тај уговор о закупу сале и већ је то отишло и отишло је да тако кажем моје најпре а њихов пре, поново Вас подсећам шта то значи зашто су ишли за пре, сада би` хтели да то пре некако буде још пре јер дан, па опет треће позиве да шаљемо да направимо општу збрку

Председник коморе: Трећи позив мора да иде... Само молим Вас

Шошкић: Не.

Председни коморе: Мора.

Шошкић: Имате једну ствар, Ви изгледа још увек нисте схватили да Управни одбор није властан да заказује без писменог предлога који ће упутити коме, мени, да ја сазивам, управни одбор не сазива управни одбор предлаже...

Председник коморе: Само молим Вас мало мира!

Шошкић: Да Вам кажем, ја сам сазвао ону за 02-ги, ја од тог сазива не одустајем, ко ће мене да замени у том сазиву, замените ме, донесите Ви неки трећи, како год хоћете, нека не буде 26., нека буде 21. али ја у том не учествујем, у том сазивању.

Председик коморе: Шоле ... А у дневном реду?

Шошкић: А у дневном реду, ја ћу на тој Скупштини коју сам заказао за 2. да предложим одмах приликом отварања седнице те Скупштине и као прву тачку дневног реда ставићу, овај, испитивање правилности и тако даље у вези са избором и слично, то ћу ја да предложим, ако нећете као прву, као другу, сасвим свеједно. Према томе то сам рекао и 12. јула, а Ви сад немојте више уопште да тако кажем, трошити време, питајте ме да ли ћу ја да одустанем од 2-ог, нећу.

Војкан Недић: Ја да поновим да кажем да сам ја такође за компромисно решење које би у ствари садржало у себи такву измену тачака дневног реда што је председник Шошкић стављао, али с тим да се 2. октобра одржи Скупштина. Најмање два разлога говори у прилог онога што је председник Београдске коморе Шошкић кад је заказао скупштину други Прво морам колеги Тинтору да реплицирам у томе у једној тврдњи да је председник први на листи. Није председник први ... Председник коморе је много више него први на листи. Прво због тога што се председник коморе бира на једној посебној листи на један посебан начин, мимо оне листе на којој се бирају чланови управног одбора. У томе је много лакше постати члан управног одбора. Осим тога председник коморе је по функцији председавајући по функцији. Дакле то су два јака разлога која говоре о томе да председник коморе има тежину, увек је имао и имаће је, ако будемо желели да сачувамо адвокатуру Адвокатске коморе као професију коју сви толико волимо. Узгред колега Тинтор ... Ја бих био спреман да се свама рецимо потучем, али у овоме око полиције уопште ме нема, уопште ме нема. Дакле да Ви и ја ..., да ли Ви сте наишли кад сте мене затекли је ли тако тамо. Ви кажете да сте већ на степеништима срели

Југослав Тинтор: Знате како је било.

Војкан Недић: Не, не, ја Вас сад питам. Јесте рекли да сте затекли полицајце и инспектора како се пењу. Дакле, нема мене у томе, о томе нећемо ..., не, не, ја то говорим као човек да знате да апсолутно..., свима нама да вам кажем да, свима нама тешко пада улазак полиције, камо среће да се није десило и дај боже да се никад не деси. Али још један разлог који иде у прилог овоме што је председник Шошкић урадио. Пазите гледам Одлуку управног одбора од 3. септембра, у коме предлажу Скупштина Адвокатске коморе Београда да на наставку заседања у скупштинском материјалу сазваном за недељу 26.09. и тако даље донесе одлуку: понавља се део изборног поступка и то гласање за све носиоце функција и чланове органа Адвокатске коморе Београда и делегате скупштине Адвокатске коморе Србије због неправилности које су начињене у спровођењу изборног поступка за изборну скупштину од 22. маја и поступку утврђивања резултата гласања и поступку потраживања ...

НН: Ко је утврдио неправилности?

Војкан Недић: Па пазите, ако те неправилности пошто они паушално тврде постоје и ако треба изборе поновити, па ни они нису изабрани, значи оставља се питање њиховог легитимитета, легитимитета као чланова и легалности одлуке коју су он и донели онда је стари Управни одбор надлежан и ја сам још увек председник ... То није тачно. Колега Шошкић је изабран на најрегуларнији начин, колега Калањ је изабран на најрегуларнији и делегати су изабрани на најрегуларнији начин једини пропуст који је направљен што је испуштено или једно или два кандидата за чланове управног одабрао. И ја само да Вам кажем још нешто колеге ме слушају и нико ништа. Лично о сваком од њих мислим све најбоље, али морам им нешто рећи, није изборни поступка замишљем тако да 5% толико чини Београдске адвокатуре буде, представља се да 10% чланова Управног одбора а то се преноси већ и на није тако. Ја сам се интимно надо и колеге добро знају да сам покушавао да смирим стање и да могу да функционишу, да ће функционисати, међутим Управни одбор никако да нађе заједнички језик са председником при чему апсолутно сматрам да је основни пропуст нису једини, али основни пропуст је тих 10 чланова Управног одбора. Зашто Ви кажете да сте једногласно донели једну одлуку и о заказивању Скупштине Адвокатске коморе, како једногласну, нити је био Петронијевић, нити је био Вукотић, нити је био Зиндовић. А морам да Вам кажем пошто сам био на тој седници Управног одбора да није тачно да је напустио седницу како колега Тинтор каже, председник Шошкић, председник

Шошкић прекинуо седницу и то је веома веома важна разлика и није никога овластио па ни потпредседника Калања да може да води седницу Управног одбора. Дакле узурпирано је право на које нема право ни потпредседник Калањ а ни Управни одбор да овако расправља. Лично као неко ко је ипак дуго био у комори предлагем, сугеришем да се одржи још једна седница управног одбора да све техничке ствари дакле текуће ствари решите, а о овим питањима који се тичу суштине нашег битисања у адвокатури оставити за Скупштину јер чињеница је постоје два концепта у раду коморе у раду адвокатури у једном уопштем битисању и то морају да кажу адвокати из Београда кад је Београдска комора, а сигурно ће се то пренети и на нивоу Српске коморе пре или касније и морамо знати и, и која ће бити неке друге природе и са том ћемо јасно да делимо задакте. Дакле још једном понављам 02. октобар је мој предлог, а наравно да се на дневни ред стави и све што остали чланови управног одбора желе па да видимо демократски подухват. Хвала.

Председник коморе: Бане Вулић и Добросављевић, ко ће?

Добросављевић: Председниче, ја сам се ломио да ли да се јављам поводом овог дневног реда али сам ипак преломлио да се ипак јавим. Ево због чега сам се ломио. Два пута ово је трећи пут да Управни одбор адвокатске коморе Србије говори и расправља на тему легалности избора од 22. маја на изборној Скупштини Адвокатске коморе Београда. Након тог другог разговора и тако даље управно одбор Адвокатске коморе Србије колико ми се чини био је у сагласности господина Шошкића се сложио са систематизацијом ове препоруке која је дата да се ипак иде на скупштину и да се на скупштини Адвокатске коморе Београда провери Законитост спроведених изборних радњи. То су моје дигресије па ме је мало изненадило кад сам чуо господина Шошкића да он каже, да нас подсећа како Статут коморе Србије даје могућност Управном одбору да даје само препоруке, тачно је, и да он те препоруке игнорише и то је тачно. Не игнорише их само он, игнорише их и Управни одбор под председавањем господина Калања. Ево како, препорука је гласила да Адвокатска комора Београда, небитно да ли је 26. или 02. октобар заказана је седница то је једино што видим што ценим да је повољно, да је заказана седница скупштине, али да ће на дневном реду бити разматрање законитости спроведених изборних радњи. У варијанти заказивања седнице од стране председника господина Шошкића имамо сасвим други сазив дневног реда имамо и дан скупштине и обећање да ће он то покушати да уради на самој скупштини, ја то сматрам неозбиљним кад је ... став у питању и чланство било које Адвокатске коморе заслужује да добије благаовремено написмено шта председник Адвокатске коморе тражи од нас. Када је господин Шошкић напустио седницу Управног одбора од 03. септембра, по мени је 11 чланова Управног одбора Адвокатске коморе Београда потпуно легитимно наставило да ради, јер очито нам је бар мени из ових транскрипата и ЦД-а и свега онога што смо данас чули да то у њихови разговори једноставно није могло бити. Дакле није све легитимно направљено, али легитимно је донета одлука али је и та одлука супротна претпоставци. Ево зашто. Та одлука прескаче тачку 1 и одмах иде на варијанту тачке 2, дакле унапред претпоставља да до повреде јесте дошло и каже треба све ово бирати из почетка. По мени то тако не може. Ја бих се сложио са оним што је рекао господин Ђеђић, да никада нисмо имали спроведене изборе до краја, да нисмо имали скупштину која је то и прогласила да ли изборни поступак спроведен у складу са Законом и Статутом на према томе, прихватам једино да је наставак те Скупштине прави и једино могућ, да једино Скупштина о томе треба да се изјасни, али никако да се прескаче нешто због чега се та Скупштина и заказује то јесте да се заиста утврди легалности и неправилности тих избора, да ће та Скупштина утврдити да је потпуно легитиман и легалан избор господина председника. Ја ћу га тада, тада ћу га поздравити и тада му честитати, до тада за мене је председник Војкан Недејић. Ја то тврдим Вама. Е сада, када смо говорили о компромису датум. Овде се господе не ради о компромису датума, ми имамо две потпуно одвојене крвне позиције. Идеја господина Шошкића јесте да смени већински одбор, ово како овде пише каже већина представља мањину. То је један наравно ако не правни онда врло логични али тако пише и у новинама, тако пише и у транскрипту доставити. Тако то пише. По мени заиста је доста нејасно. Да сам ја у ситуацији да је мој легитимитет, мој ауторитет доведен у питање тиме што имам три гласа а имам 11 против себе, ја знам шта би радио тада. Не, не би, ја би и тада дао оставку, ја би и тада дао оставку, јер то би сматрао једним апсурдом ал' би био добар знак, можете и Ви сачекати да чујете да ли сте мене изабрали на скупштини па ћете онда размислити о томе. Постоји господе још једна ствар чему ми не можемо да правимо никакав компромис а то је питање вршења јавно правних овлашћења. Добро је председник на почетку споменуо, а шта ћемо са избором људи у звање адвоката и адвокатских приправника. Ко ће то да потпише? Шта ће то да буде ако ће сутра то бити предмет расправљања пред другостепеним органом, а ми смо Адвокатска комора Србије. А онда господин Калањ пита, кажите господе да ли је та одлука легална или не. Ја ћу наравно рећи своје лично мишљење, ја као што мислим

да је легалан и наставак седнице управног одбора и легално заказивање за 26.-ти, тако мислим да су легалне одлуке и у погледу не знам да ли су законите али сам поступак је легалан, да су исправне, то је већ друго питање, али да су потпуно исправне одлуке и да тим људима господин Калањ то неће урадити председник заиста треба да потпише легитимацију и заклету и да на тај начин почну да раде као адвокат и као приправници. Не би да дужим, заиста апелујем на Управни одбор да ревизира своју одлуку утолико што ће давати препоруку управном одбору Адвокатске коморе Србије и тако апелујемо на господина Шошкића и да исту ту препоруку испоштује на крају. Нисмо ми овде Управни одбор из Србије ради некакве параде и неког реда, ми имамо итекако свој статут и своје место.

НН: И уосталом ми смо ти који смо пренели вршење јавних овлашћења Статутом на Адвокатску комору Београда.

НН: Ево толико од мене и нећу се више

Председник коморе: Колега Секелъ.

Марко: Председниче само моменат један. Ја Вас поздрављам, даме и господо, колеге, колегинице, надам се да ћете утврдити један датум и обавестити ме, ја ћу само тог дана доћи.

Председник коморе: Хвала Марко.

Секелъ: Адвокат из Зрењанина. Очигледно је да је већина пристиглих „звездаши“ пошто се нико не буну, да ће скоро полувреме. Прво бих скренуо пажњу на потребан број адвоката за одржавање скупштине Адвокатске коморе Београда. За разлику од колеге Јелића другчије мислим. Наиме, ако се прихвати као једна од тачака дневног реда наставак изборне скупштине онда је то наставак изборне скупштине, онда је то изборна Скупштина и онда је кворум 200 а не 100 људи, ако се не прихвати друга прича, а шта ако се прихвати онда мора да буде 200 не може да буде 100. Не могу да кажем да је одлука управног одбора Адвокатске коморе Београда анакон што је са седнице отишао колега Шошкић исправна легална нити могу да кажем да је није легална. Зашто не могу да кажем. Мислим да то нико без одговарајућих података не може рећи. Зато што колега Шошкић каже да је он прекинуо седницу и ако би се утврдило да је то тачно, онда прекинута седница је завршена седница и не може сад председник Ђорђевић да каже завршава седницу, иде кући и онда ја седнем овде, ја сам потпредседник е молићу лепо сад ми настављамо даље управни одбор и радимо шта `оћемо. Али и ако је тачно, ако се утврди тачним друга прича да колега Шошкић није прекинуо седницу, него је напустио дакле спаковао се и отишо, онда би таква одлука била трајна. Будући да ја не знам а чини ми се из ових прича да осим присутних нико не зна како је било ако и зна није утврђено на одговарајући потребан начин, онда не може ми рећи да је одлука ваљана ил` да није ваљана. Ако је и ваљана одлука онда опет за разлику од друге а слично првој причи колеге Добросављева, ако је за њега и даље председник Адвокатске коморе Београда Недић, онда не може Калањ па ни Шошкић да потпишу за адвоката нити иде да потпишу, а пошто ни то не знамо ко је где, не можемо ни то да знамо шта је. Компромиса може бити ако под компромисом будемо подразумевали да се да кажемо тако две стране, тако некако не знам како бисмо их другчије назвали, се сложе да једног датума буде Скупштина па већ ког, па да буде тема које ће бити у том смислу речи компромиса ће бити. Али немојмо се.... Ја мислим најжалост да ће тако бити јер следећи исказ колеге Тинтора који каже нека буде Скупштина па ком опанци ком обојци, а тако ће и бити, а то преведено на језику којим говоримо говори да оних којих буде било више, односно они који буду убедили већину да је онако како они кажу ће однети превлагу, донеће се одлука какву они буду предлагали, желели и хтели, је ли, ови други наравно неће бити задовољни и седнице бити неће. Ако тражимо кривца, ја не бих нашао кривца нити у колеги Шошкићу, нити у ..., са извињте пошто не знам сва имена оних осам, девет, колико колега који се с њиме не слажу, ја видим колегу у тоне што су и они људи, а људи су и какви је ли, а праву највећу кривицу међутим и ако се исправи а не може се данас исправити, ја налазим у Статуту како Адвокатске коморе Београда тако и Адвокатске коморе Србије. Јер ти Статути они текстом својим не знам да ли заслужују име које имају, јер то је правнички ..., ајде да кажем учтиво речено ..., недоречен текст. Пођите само од једне ствари, а има их милион. Тај члан 19 Статута Београдске коморе: седницу Скупштине сазива председник коморе управног одбора или најмање већ колко ... 50 чланова. Е сад он је сазива. Седница ће се одржати најкасније у року од 30 дана од дана пријема предлога, неће се заказати, ће се одржати. Дакле првог се подноси предлог, сад треба да се заказује, има да се одржи најкасније у року од 30 дана, а кад да се извести народ о томе. Кад да се извести, може 29.-тог, ја 29.-тог после подне

добијем позив да ћу 30.-ог имати расправу, скупштину и дивота. Шта да Вам кажем. Дакле текст је недоречен. Иста прича важи за све без иједног изузетка, досадашње текстове Закона о адвокатури. Иста прича важи за оно ако је ... не знам нацрт предлога. То што се, како се зове ..., нацрт Закона о адвокатури који је прво конзумира на овом језику то ће бити најважније. Управо о овом језику на којем говорим не на немачком језику, текст је како правно тако и језички, сад да не кажем учтиво него онако како јесте, неписмен, и садашњи текст закона је неписмен, и садашњи нацрт или нацрт предлога је неписмен. Говори се пре неколико дана како ће ићи на лекторисање, ако је отишло и ако је лекторисано и ако су избачене такозване правне и језичке грешке онда дај боже да је тако, па да онда крећемо. Него неће бити великог компромиса али потрудите се, кажем Ви не Ви не ми, када ми нећемо доносити одлуку, да се закаже Скупштина са свим тим темама редом које сте рекли. Бојим се да је разлог главни томе што једни кажу хоћу овог датума други оног, што ће се уколико би се дао трећи датум, а изгледа да ће се морати дати трећи да би народ знао зашто да долази, рећи ће нећу да долазим због овог предлога, онда ће се схватити да ако један од та два већ заказана датума мора бити компромиса, да је то победа онога односно оних који су заказали, кад сам ја заказао тад је била а Ви шта говорите нема везе и обрнуто. Дакле, једино компромисно решење може бити неки трећи датум знате и онда ..., но то се неће свидети ни једнима ни другима. Можда чак ... Но немојте заборавити, како год да се ово разреши или се не разреши, откад, сетите се откад се говори на седницама Управног одбора Коморе Србије да нам не ваља Статут како говоре Србије мање се причало о београдском пошто се мање оно ... Знаш шта мало да скратим, ја већ сваки пут треба да скратим кад причам да Статут ништа не ваља, као биће нема везе разумеш, и онда кад опет кажем онда опет биће нема везе, када ће бити, то је основни разлог свему овоме што се сад догађа и што се догађало.

Председник коморе: Могу да те обрадујем да ће бити. Јасмина ... Ко се јавио?

НН: Ја би упутио колегама да направе, седну, да направе

Председник коморе: Да, да, сад смо се нашли.

НН: Да Вам кажем зашто..... да се не буде да ли ваља тај или колега Калањ он је јер ће мо провести време на скупштини утврдити ваљаност је ваљаност одребама чл. 19 Статута Адвокатске коморе водите рачуна и ако се дође до компромиса и ако се усвоји ово је колега Шошкић рекао изменама и допунама дневног реда, долазимо у ситуацији што је колега Самарцић рекао да ће постојати сукоб интереса, да онда ту скупштину морају водити условно речено дојени скупштине, не председник, не председавајући, председник Адвокатске коморе. Да Вам објасним.

Шошкић: То што је Недић председник, а ја нисам је л` тако?

НН: Не. Даћу Вам кратке скрипте ако треба око Статута, али да вам кажем ... Ето видите овако, шта ако се донесе одлука да су нелегитимни сви избори а Ви водите Скупштину?

Шошкић: Докле, док се не поништи јесам легитиман, док не поновите.

НН: У реду.... Немојте молим Вас. И молим Вас и још једном оно што хоћу да предложим овај Управни одбор нећу дозволити да се развије док не осуди понашање чланова Управног одбора Адвокатске коморе који је у супротности са главом 6 кодекса професионалне етике тачака 134, 135, 136 Статута, које пише адвокат и Адвокатска комора. Можемо да одржимо округли сто и предавање на ту тему. Шта су обавезе адвоката и који су односи, поготово што је уплетана полиција, то је нарушен углед адвокатури. Шта ради дисциплински тужилац. Шта раде органи Адвокатске коморе поводом оваквог понашања и леве и десне стране. Молим Вас, то питам. Ми наш прљав веш треба да решавамо у кући. Што онда за изборну крађу нисте позвали, исто тако поднели пријаву. Ја причам тенденциозно.

Шошкић: Јасмина. Молим Вас само гласније не чујемо.

Јасмина Милутиновић: Председник Адвокатске коморе Чачак, а то је због тонског снимања, и хтела бих нешто да кажем. Ако погледате само овај тонски и сам транскрипт са задње седнице Управног одбора Адвокатске коморе Београд, он је довољан да видите да оно што причају овде чланови Управног одбора Адвокатске коморе Београд да је апсолутно немогуће Управном одбору да ради управо због начин којим председава председник Шошкић то се показује тачним. Јер ја из овог

транскрипта видим да они нису ни започели седницу, односно да није ни утврђен дневни ред нити су прихваћене примедбе са претходне седнице нити је изнет дневни ред. Сваки предмет допуне дневног реда на предлог било ког члана Управног одбора је одбијен. Ја водим пету годину Управни одбор Адвокатске коморе Чачак, ја не могу да замислим ситуацију да било који члан Управног одбора предложи да се нешто стави у допуну дневног реда а да ја то не ставим на гласање и да ако Управни одбор изгласа да се то уврсти у дневни ред и тако редом.

Председник коморе: Где се Ви нашли да је Шошкић одбио било чији предлог? Како да га ставим на гласање кад тонски снимак, транскрипт, све говори да не може да дође на ред за гласање.

Јасмина Милутиновић: Добро. Не може да дође на ред зато што га не стављате на гласање и зато што објашњавате Не, молим Вас да завршим. Значи ја колико сам из овога видела кад се прича о Пословнику Ви му објашњавате да не треба Пословник и Закон о адвокатури што ће морати ...поново, они кажу није записник са седнице одбора, Ви кажете како није, јесте, то је снимак, то пише у транскрипту. Ја не знам зашто позивате Управни одбор на компромис а председавајући и Управни одбор договоре кад се зна како се доносе одлуке Управног одбора. Оне се доносе већином гласова. Ако постоји одлука која је донета већином гласова на Управном одбору, ја не знам шта ту има, око чега има да се прави компромис. Па имате одлуку из јула месеца, иматене знам коме Вама, Вама је спорно. Друго шта мени смета, ово што је колега Вулић рекао. Колега колеге назива милитантним, заступницима неких интересних група, да се позива полиција, за мене је то апсолутно нерпихватљиво и срамно. Страшно. Да се оптужује колега за свађу налепницама са именима свима нама и да нема права члан Управног одбора да дође до налепнице, то је као кад би узели адресар са именима и презименима адвоката и њиховим адресама. Да ли могу ја да причам, а да се...

Пробајте да се изборите, ја више не могу.

Знате шта мени ово вређа моју правну интелигенцију, ја нећу да причам да сам ја не знам ни ја какав правник, али брате, имамо Статут Адвокатске коморе Београда имамо члан 19, имамо да председник није орган .. Управни одбор, имамо одлуку Управног одбора Адвокатске коморе Београда да се Скупштина сазове са одређеним дневним редом, имамо транскрипт са задње седнице да седница није ни отпочела, да није ни утврђен дневни ред, ја не знам зашто су људе позвали на компромис кад они имају одлуку које су по мени легалне и легитимне. То је моје мишљење.

Председник коморе: Ајде да чујемо колегу.

Божовић: Хвала Вам председниче после два сата. Да појасним. Рекли су да сам ја звао полицију што је лаж. Шошкић председник је звао полицију што је и сам рекао. Колега Тинтор је видео мене и тачно је да сам био у канцеларији председника заједно са Недићем и то је једина моја кривица ако је кривица што сам био тада тамо. Њему опраштам што је рекао да сам ја лева рука, а Недић десна и тако даље, заиста мислим да то није коректо, али ја му као млађем колеги који води неку борбу, коју сам ја, да Вас подсетим, као млад адвокат водио против председника Адвокатске коморе Србије господина Вујина, неки се сећају због чега сам је водио, мислим да су били много моралнији ралози него ови данас, али држим да своју младост или један напон адвокатски може. Ја нисам ни на једној ни на другој страни, ја представљам овде обичног члана, обичног адвоката, због чега чиним и се и постоји Адвокатск акомора Београда,... ако је то могуће између обе стране . Несумњам у добру вољу и председника Шошкића којег, понављам, то сам рекао и јавно, поштујем као доајена српске и београдске адвокатуре, као једну величину о чијим сам одбранама учио на Правном факултету. Такође поштујем сваког члана Управног одбора, и господина Тинтора и Милорадовића са многима од њих сам пријатељски везан. Ја Вас и једне и друге молим, преклињем, позивам као лева рука Шошкићева и као десна и као обичан члан, да се нађе вечерас овде компромис јер ја говорим у име, такође колега који су збуњени и молим Вас да такође уважите став обичних адвоката, да део одговорности за овај сукоб сноси господин Шошкић с једне стране, а део одговорности сносити Ви. Дакле и једна и друга страна, да се не би правио циркус две Скупштине, да се доносе одлуке једна, друга, не интересује ме датум. Неспорно је што је Марко још пре два сата реко човек паметно и отишо, и једни и други хоћете скупштину, и ми хоћемо скупштину и ја мислим да нису до краја избори били како треба и Ви то мислите је ли тако, слажемо се. Ајмо да ту скупштину закажемо када год било али да она буде јединствена. Друго, ако је та Скупштина наставак избора, до одлуке те скупштине да ли су били легални, легитимни од 22. маја, њом мора да председава председник који је изабран. Ви сте легално

изабрали Управни одбор јер у супротном људи, онда је председник Недић, немојте да правимо сад глупости и циркус. Значи док се та Скупштина не изјасни да ли је прекршен Статут, да ли је прекршено право избора, да ли су избори нелегални, нелегитимни и господин Шошкић као председник и Ви као чланови управног одбора за мене сте легални и легитимни. Ви ћете предложити дневни ред, ви ћете наступати на тој скупштини до одлуке скупштине. Друго овде нисте ни Ви ни господин Шошкић дали решење да Скупштина избора је л` тако, требају да се штампају материјали изборни листићи. Јесте ли наручили господине председнице Ви јесте ли наручили од „Службеног гласника“ листиће, треба да се наруче листићи. Сећате се био је хаос оне скупштине, каснила је 5 сати. Ја то критикујем, Ви то критикујете, било је хаос неорганизовано, на крају је то доведено до неког краја. Ја сматрам да није тај избор био како ваља, да су прекршена права чланова Адвокатске коморе Београда који су се кандидовали за Управни одбор, њихова имена нису била на листи за Управни одбор и сматрам да су људи у праву и требају да се понове избори. Значи ја сматрам да Шошкић нити заказује скупштину, нити бежи од избора, нит се боји од избора, нити чини нешто супротно вашој жељи, али у времену док смо имали знамо и сви, последице страшне реформе правосуђа, немамо Закон о адвокатури, имамо Недићеве проблеме лично као одлуку, адвокати ... су на суд знате Ви то добро као колеге и ми се бавимо сада овим да ли ће бити 26-ог или 2-ог, да ли је реко овај ово или је реко оно, ја сматрам то заиста испод озбиљности свих нас. Ја Вас позивам као човек млађи од Вас већине да се нађе компромис, позивам председника Управног одбора београдске и српске коморе и оба управна одбора да се нађе компромис у интересу адвокатури. То од Вас тражи чланство, ја сам тај обичан члан. Ја сам контактирао многе људе и срећем из ту ових дана, ово што сте Ви претходно у дискусијама рекли, људи су збуњени, неко ће доћи на ову, неко ће доћи на ону, чија је ова, чија је она. Ја сматрам да у интересу београдске и српске адвокатури мора бити постигнут компромис вечерас, мора да се пружи рука овде и Тинтор Шошкићу, и Шошкић Тинтору, као репрезенту да кажем две струје у управном одбору и ја на том компромису инсистирам. Компромис је оно што и Ви и Шошкић и сви заједно закључимо да је у интересу београдске и српске адвокатури. Ето, то је компромис. Нисам баш на страни да је од помоћи дискусија појединих чланова Управног одбора Адвокатске коморе Србије који улазе у то Мислим да Ви као Адвокатска комора Србије треба да се издигнете изнад тога и да мислите о интересу адвокатури. Ако буду две скупштине, ево ја Вам ово говорим, то ће бити несагледиве последице по положај српске адвокатури и београдске адвокатури. И одмах да Вам кажем за то ће сносити одговорност и председник Адвокатске коморе Србије и Управни одбор и председник и Управни одбор београдске адвокатске коморе. Не могу обични људи сносити одговорност. Значи, Ви мене питате шта је компромис, ако треба ми сви други да се повучемо, седите господо овде до ујутру дајте компромис, дајте једну скупштину. Што се тиче дневног реда мислим да је, човек је рекао најнормалније и најлогичније. Не можете Ви одређивати Управни одбор дневни ред у скупштини, Скупштина сама утврђује, предложите, председник нек предложи или ... било који члан, устаће и рећи предлажем допуну те и те, ја сам само рекао и сматрам до сада знајући господина Шошкића да не могу да поверујем нит сам читао то верујте, да је човек једног ког знам доста дуго 15-так година уназад, постао апсолутиста, аутократа, човек од неке гвоздене речи да се не може с њим разговарати. Контактирајући са Вама за већину ствари које се Ви залажете. Да ли се ради о два концепта, једном старијем концепту, другом не знам новијем, млађем и тако даље, то је сад неважно људи, овде је важно да се одавде не изађе вечерас без компромиса и тај компромис је важнији и од утакмице „Партизана“, и од тога да ли је неко неке симпатичан, да ли је неко реко ово или оно. Ја сам истине ради рекао да на почетку ми се то није свидело што ме председник зато сам се јавио али сам касније искористио право да кажем своје мишљење, значи да имам право. Никакве везе с позивањем полиције ја немам председнице, молим Вас да повучете реч колега Тинтор је рекао, он је имао право да то каже, видео ме је ту, био сам присутан тачно је, волео би да нисам присуствовао вашем разговору и председника Шошкића, био је оштар разговор али нисам у том разговору видео вређање ни Вас према њему, страшно, ни његово према Вама, није тачно да је рекао ухапсићу Вас. Ја то, Недић је био присутан, ево нека он каже, нисам чуо. Да ли Вам је то рекао пре или касније не знам, а сад би што народ каже паре дао да нисам уопште био ту присутан нити да сам долазио, јер заиста повезивање било мене лично, било, сад смо поменули у новинама странку којој ја припадам, нема никакве везе, никакве везе, овде не треба мешати ни политику, ни странке ово је еснафска ствар. Ја Вам тврдим не буде ли компромиса биће сагледиве штетне последице по адвокатуру за шта сте Ви одговорни.

Председник коморе: Колега Божовић, хвала Вам. Немојте схватити, само да Вас видим, немојте схватити злонамерно то што нисте прво одмах добили реч, чули сте правила понашања, прво сви чланови управног одбора, председници, па онда публика. Друго, колега Божовићу ја нисам ни једног тренутка рекао да сте Ви позвали полицију. Немојте молим Вас, Ви и ја се врло добро знамо, Ви

знате шта сам ја прихватио да радим онда када су многи седели кући у Београду. Значи колега Божовићу ништа лично, немојте молим Вас. Морате да схватите једну ствар ја сам само рекао да ми је пренето да је у кабинету колеге Шошкића био Владимир Божовић и Војислав Недић, ништа друго. Значи то и Ви не поричете и колега немојте мислити да сам иједног тренутка рекао да сте Ви позвали полицију. То сад може свако да прича овако и онако али ово што сам рекао то је оно што сам чуо и што и Ви сами потврђујете. Још једном ево не морате тражити да Вам се јавно извиним, ја то нисам заиста мислио, чак и ако је можда тако звучало чућемо, шта сад, али заиста то није тако.

Шошкић: Само једну напомену ако дозвољавате.

Председник коморе: Изволите колега, па колега Изволите.

Шошкић: Хтео сам да искоритим ово на обраћање колеге Божовића ... Хоћете да сачекам?

Председник коморе: Не, не, обзиром да је ...

Шошкић: Везано је за ово ..

Председник коморе: Схватам, зато сам Вам дао реч.

Југослав Тинтор:компромису можда стигнемо до негде пре него што се зварши утакмица. Значи, опет желим да кажем да како је уважени колега Секељ рекао, компромис је нешто између две опције. Међутим није компромис једна опција. Не може компромис да буде заказано је за 2-ги, биће 2-ог, то је то. То није компромис. Компромис је ако је 2-ог и 26-тог, а ми смо овде сели да нађемо решење трећи датум јер на томе инсистирамо, наша је идеја била да то буде 25-ти јер је апсолутно у складу са речи јер ако буде било у складу са речи колеге шошкића који је то наводи у запис седнице рекао сазвао сам за 25-ти, који је у „Блицу“ дао интервју и просто да је то логично, логичан ток ствари. Дакле може да буде и 9. октобра, није проблем, али мора бити трећи датум. Друга ствар на којој инсистирамо и то апсолутно оправдавам јесте да је неопходно обзиром на ево управо сав материјал који сте добили и све што сте чули данас и од колеге Шошкића, од мене, од колега, свих присутних, неопходно управо да би та седница могла реално да тече и да се спусти лопта да би могло оперативно да тече и да се води, неопходно је да постоји радно председништво сачињено од дојена који ће непристрасно водити ту седницу од самог почетка, уколико уважени колега Шошкић каже да се томе противи ја имам одговорног разлога да верујем да се томе противи јер има на уму да своје право вођење те седнице на одређени начин злоупотреби у одређеном правцу. Зато, да не би било ту расправе, ако он нема, а ја желим да верујем да нема зле намере, желим да верујем да би то водио заиста ајмо да отворимо недоумице, ајмо ако већ имате то право разумете, да се формира радно председништво од дојена у које нико ни Ви ни ми немамо никакве сумње и да они отпочну вођење те седнице и друга ствар врло важно везано за начин бројања гласова да се формирају бирачки одбори што је поменуо колега Николић, како би се ти гласови технички могли бројати да не настане последњи хаос. То је врло важно јер задржавам резерве и у стручну службу и раднике стручне службе обзиром на досадашње понашање како су поступали у конкретном случају и како су директно под утицајем колеге Шошкића и његових директних ..., на неки начин егзистенционално везали за њега због његовог опстанка. Дакле ти бројачи гласова не би могли бити радници стручне службе него адвокати људи из еснафа који би заиста у складу са сопственом савешћу и ничим другим тај посао ваљано обавили.

Председник коморе: Хвала колега Тинтор. Колега Јеврић је тражио прво реч. Затим чујем колега Петронијевић коме се извињавам.

Извини, Шоле јеси ли се јавио за реч?

Шошкић: Ниси ме видео ...

Председник коморе: Извини нисам те видео ...

Шошкић: Па гледао си ...

Председник коморе: Веруј ми нисам видео да си се јавио. Шоле, па немојмо да затежемо ајде реци шта хоћеш. Ајде реци, нисам те видео, немој злонамерно да прихваташ. Добро, видео сам, ево дајем ти реч.

Шошкић: Увек је то са тобом тако. Наравно, ово у овој оваквој атмосфери, ово не личи ...

Председник коморе: Шоле реци...

Шошкић: Ако Ви хоћете да разговарате ... Немој стално то Шоле реци алергичан сам на те изразе ... зато што су иронични, зато што су кафанског садржаја, зато што су провокативни, зато што су невоспитани, зато сам алергичан. Е сад да кажем једну другу ствар Е сад ти стварно хвала, захваљујем ти.

Председник коморе: Нема потребе да ме вређаш, уосталом ја тебе нисам ни једном речју увредио, нити сам ...

Шошкић: Не говорим о томе, ја само говорим свој вредносни суд о таквом понашању и истичем, ништа друго.

Председник коморе: Одавно сам схватио то.

Шошкић: Дакле овде причамо о компромису. Одмах сам компромис учинио и то суштински а то је, изволте неће бити једна тачка дневног реда биће и друга тачка дневног реда или и једна и друга од ових поменути да буду не прихваћене, е то је компромис. Да ли компромиси у погледу датума, нема ту компромиса у погледу датума, ја сам сазвао Скупштину ако сматрају да имају прав и да сазову Скупштину коју су сазвали већ нека остану при томе и нека је одржавају онако како мисле да је одржавају па ћемо видети о чему се ради. А ја ако ту прво сам је сазвао први одмах, први и имам право на то они немају право на то, јер да ја нисам сазвао седницу они би могли да сазивају седницу како то одређује одредба чл. 19 ... Они у том поступку не могу, пошто нису легално, али ја Вас не могу да уверавам Ви нисте хтели ни да прочитате оно што сам ја написао под јучерашњим датумом. Зато што не читате, па не знате наравно, нико није рекао да треба и писмени предлог.

Председник коморе: Има вредносни суд као и то оно што причаш о мени...

Шошкић: Значи, компромиса нема да схватите, да закључимо, око датума нема, то говорим. Како нема компромиса кад ја кажем прихватам једну скупштину, за њу се залажем од самог почетка сазвао за 2. октобар једину, али су други, друга група сазвала испред да направи некакав лом у том ако хоће лом, нек иде, међутим ја нудим компромис да се на тој Скупштини коју сам ја сазвао, одржи и по тачки дневног реда коју они хоће, али ...

Председник коморе: Али Шошкићу има још неко пропратно писмено којим сте послали у позиву за Скупштину. То пропратно писмено је фаворизујуће за једну страну у овом сукобу. Зато што у том писму се Ви обраћате чланству Београдске коморе и износите ваш став. Чекајте, а хоћете фер изборе, хоћете фер Скупштину, хоћете фер ...

Шошкић: Па нећу ја ...

Ја не знам ко ће изборе, изборе хоће .. вероватно, Скупштина их неће донети...

Председник коморе: Према томе ја писмо које сте послали аутоматски ту Скупштину чини по мени потпуно некоректном.

Па не зато што сте га послали.

Председник скупштине: Шоле, ја покушавам да се договоримо сви овде.

Шошкић: О чему да се договоримо ..

Председник коморе: Па нема договора, кад ти устанеш и кажеш .. Ево ја нећу више да водим, јер ти имаш проблем, очигледно кад ја узмем реч. Ево обећавам више једну реч нећу рећи. Даваћу реч другим колегама и теби кад год те видим.

Шошкић: Да Вам кажем једну ствар, Влада Божовић говори о томе да би Скупштина требало да припреми онај избор и тако даље.

Председник коморе: Ја Вас молим, молим Вас тишина. Колега Ћирић је тражио реч.

Дејан Ћирић: Ја бих само дао конкретан предлог. Извини, две реченице.

Председник коморе: Горане доћи овде да те чују.

Горан Петронијевић: Нека чуће мене и одавде.

Председник коморе: Нека се представи само.

Дејан Ћирић: Адвокат Ћирић из Ниша потпредседник коморе Србије. Ја имам конкретан предлог. Дакле ми смо већ дали једну препоруку Адвокатској комори Београда сада бих предложио да дамо нову препоруку, да се седница Скупштине Адвокатске коморе Београда одржи одређеног датума, можда рецимо да то буде 9. октобар, са темом дневног реда онако како су предложили и Управни одбор и председник. То је наша препорука имамо већину за то за Адвокатску комору а онда позивам Београдску комору да о томе донесе одлуку у већини на својој седници коју ћете донети следеће ове...

Председник коморе: Горан Петронијевић се јављао за реч већ 100 пута каже ми Сузана. Горане реците.

Горан Петронијевић: Члан Управног одбора Адвокатске коморе Београда. Легално или нелегално изабраном. ... Оно што сам хтео да Вам кажем учинило ми се вечерас да сам јако близу тога да решимо овај проблем и више пута ми се учинило да смо близу тога. Више пута, уважене колеге чланови Републичке коморе су то моје убеђење расправили. Оно што хоћу да кажем, ја Вас молим да то узмете јако озбиљно, а то је да ја предлажем следеће, ово што предлажем, предлажем Управном одбору Београдске коморе јер њега сматрам једино легитимним, нећу наравно рећи легалним он не одлучује. Кад кажем Управном одбору Београдске коморе мислим на све нас који смо чланови Управног одбора. Пошто не може да се нађе компромис и цело вече говоримо о компромису, ја мислим потпуно супротно од тог. Ми нисмо у обавези да нађемо компромис ми смо једноставно у обавези да одржимо то и ми морамо да одржимо то и ту нема никакве дилеме. Ја нисам учествовао на тој трећој и на четвртој седници из личних разлога јер сам са друге опет из одређених разлога који стоје у записнику отиша. Не знам о тим догађањима ништа, не желим да о тим расправљам, али оно што мислим да је обавеза свих нас, то је да се Скупштина одржи, и ја бих молио све колеге не сматрам да то раде злонамерно, једноставно, људи се стављају на једну и на другу страну, а чујем да овде има две стране. Ја такав утисак нисам стекао. Ја бих рекао да има најмање четири. Кажем замолио бих колеге да ипак ту своје, своје неке правне ставове, тумачење и тако даље макар мало у... или задрже док не дођемо до решења које нас обавезује да одржимо Скупштину, па ћемо онда расправљати о тим стварима. Немамо обавезу на компромис имамо обавезу да одржимо Скупштину. Оно што предлажем Управном одбору Београдске коморе је следеће. Ево нас овде има ја мислим ако се не варам, ја мислим да имамо и кворум, ја мислим. Ево 5, 6, 7, 8, нас има заједно са председником и потпредседником, то је 10. Да сада Управни одбор ове одлуке званично предложи председнику заказивање Скупштине. Ево сада, да председник истог тренутка ту одлуку донесе и да решимо сва процесна наглабања, ко је легитиман, ко је нелегитиман, шта је легално, шта је нелегално. Да се сложимо о датуму који очигледно не може бити ни један други датум, чиме би подржали интегритет и Управног одбора и наравно председника коморе. До тада, пошто је то очигледно по мојој процени, овај мој предлог не подразумева да може бити неки датум који је ближи од ова два, предлажем такође да Управни одбор све ствари које су интертехничке за функционисање и то на челу са председником и потпредседником на челу са њима заједно доноси и те одлуке да се спроведу да не би чланство трпело. Мислим да то није ни спорно било. Дакле само две ствари, предложимо сада нек се закаже тај термин, нек иде у чланство позив за тај термин, нек то буде јединствен став и Управног одбора и председника и ми смо

на тај начин превазишли све, сва ова различита тумачења тог несрећног Статута, какав је такав је, да ли је део Управног одбора легално заказао ту, да ли је председник заказао, да ли су имали право и једни и други и тако даље. Ајмо сад да уведемо то у правне токове, без икакве могућности да ово што сада урадимо буде нелегално на било који начин. Ево толико само. Хвала.

Председник коморе: Хвала колега Петронијевићу.

Само једну ствар, око расправљања да се изврши поравнање вечерас, а ја опет нисам склон парницењу до краја због тога сам рекао ево поравнавам се утолико што ја кажем ево улазим на ту тачку дневног реда на ту Скупштину а остаје други ... а они хоће .. Ту сам направио уступак, улаз ... сад ништа нисам урадио, а други кажу али нам сад тај други не одговара јер није наш датум. Ја нудим нек остане овај датум па ћу узети за други и ту тачку дневног реда вашу а Вама нек остане тај датум и одржавајте ту скупштину. Одржавајте Ви како мислите и како се замислили јер на крају рећићу, ово је сада када се оволико заморно прича, толико исцрпљујуће да и Горана Петронијевића и Владу Божовића и не знам кога још, није довело до тога да каже, хајте људи да ли ћете неки трећи дан. Људи да ли ви мислите да са овим чланством вреди се толико играти. Што пре Скупштина је нужна да буде, па зато кажем 2. новембар, да не буде 2. новембар и било који други датум, што пре. Потребно је да се обнови том притиску 14 колега који су почели овде преко српске и овог Управног одбора да врше нешто нечувено уместо да достојанствено поднесу тужбу, они су извршили притисак, сада имамо ... па докле притисци, нека Скупштина

НН: Председниче, али изаберите Ви датум.

Председник коморе: Молим Вас тишина.

Зоран Јеврић: Само да скратимо причу. Адвокат Зоран Јеврић. Уопште овде сада није битан датум, зато што ми морамо, мора се послати позив свима, зато што ће тај позив садржати, садржаће шта ће на тој Скупштини да буде и тај датум и ја морам да кажем да то уопште не треба да буде проблем, и да тај датум треба да буде 2-ги, јер ако се пошаље сад поново онда они сигурно знају да је то 2-ги. Да ли видите, и они ако су послали 2-ог, пре и они који су послали позив за 26-ти, она сад не зна још увек да ли ће то бити 2-ги, ил 26.-ти, а ако га сад пошаљете са овим дневним редом који га утврдите ноћас, ... онда они знају да је то и уопште не видим разлог због чега ...

Председник коморе: Колега Калањ, па колега Николић, па не знам, колега Вељко се исто јавио

...

Зоран Јеврић: Много је важније овде дневни ред него сам термин, верујте ми.

Адв Југослав Тинтор: ... 27.

Председник коморе: Колега Вукотић се јавља.

Вељко Вукотић: Члан Адвокатске коморе Управног одбора. Ја бих се надовезао на мишљење колеге Секеља да отклонимо неке дилеме. Колега Секељ је добро поставио питање да ли је седница од 03.09. прекинута или не, и од тога зависи да ли су те одлуке законите или незаконите. Одговорно тврдим пошто сам као члан Управног одбора био на тој седници, да је седница од 03.09. прекинута од стране председника Управног одбора односно коморе господина Шошкића. Значи да колега Калањ није био властан да настави седницу и све одлуке преосталог дела чланова Управног одбора су Сматрам лично да је врло конструктивно ... нећу дуго, да је врло конструктиван био предлог колеге Богдановић и ја у том смислу сматрам да је направљен компромис, да је председник рекао да је он сагласан са тим да уђе тачка дневног реда и коју је предложио, одредио председник Управног одбора, можда још и неки други, трећа, четврта, па ће Скупштина одлучити, и да вечерас не изађемо а да се не договоримо о термину. Много је разлога у прилог томе да се Скупштина одржи 02.10. како је то и одређено. Ево из тог разлога, прво ту седницу је прво заказао председник Шошкић, позиви су отишли. Друго из практичних разлога, чланство је већ обавештено ... и од 26-ог вечерас заједничко саопштење Адвокатске коморе Србије и Београда са члановима па ће те рећи да је термин тај и тај. Према томе лично сматрам да не треба да губимо време дајте да се договоримо ...

Н.Н.Председник АК Пожаревац: Председник Адвокатске коморе Пожаревац. Ја заиста слушавам Вас овде и мислим да ми заиста губимо много времена у празно. Колега Горан Петронијевић да је дао најконструктивнији предлог и мислим да тај предлог треба да се прихвати и чланови Управног одбора треба то вечерас да изгласају као што је господин Петронијевић предложио. Да се манемо правних тумачења сада, не морамо да пресечемо овде и да ову правну празнину која је настала и правни вакум доведе у неке правне токове то сад ... господин Петронијевић предлаже и свакако трећи датум ни један ни други, него трећи, нема него идете поново на изборе и ништа друго. Ако овако идемо да тумачимо ко је у праву ко је у криву нигде ...

Председник коморе: Ми смо управо вечерас ту због тога да се договоримо око датума...

Н.Н.: Председниче хоћете ... да дате ако је колега завршио

Председник коморе: Колега , па колега Милић.

Шошкић: Договарајте, ако хоћете мене да чујете, као човека који је сад по овлашћењу Статута онда се мени обраћајте а ако се међусобно договарате, договарајте се, па онда Ви и овај Управни одбор заједно са овим делом Управног одбора

Председник коморе: Колега Шошкићу јел можете Ви да председавате, ево ми ћемо да слушамо ваше Управног одбора и да се лепо договорите ..

Шошкић: То увек говорите.

Председник коморе: Па не, питам. Сада, ево имате кворум. Сада са вашим управним одбором.

Шошкић: Ви мислите да ја могу 24 сата да радим, данас сам био на суђењу ван Београда и дошао директно овде и да док ја не почнем као пијани председник да прича ево већ ми не зато што сам попио, него зато што сам уморан. О чему Ви говорите, зашто сад и тако даље. Уосталом ја Вам говорим од датума нећу одустати.

Председник коморе: У потпуности смо решили све дилеме. Хвала Вам колега Шошкићу. Колега Милић.

Милић: Због једног човека се све ово и дешава, и само ... зато стојим код својих разлога да треба

Председник коморе: Трећег датума што се тиче колеге Шошкића неће бити, колега Милић је добио реч.

Милић: Ја ћу врло брзо и укратко да саопштим чланове Адвокатске коморе Шабац, који је донет на телефонској седници чланова Управног одбора Адвокатске коморе Шабац на ова питања овај проблем треба да остане искључиво у оквирима Адвокатске коморе Београда и да унутар треба да се реши. Као члан Управног одбора Адвокатске коморе Србије ја ћу то искоментарисати и пробати да образложим да укажем на неке ствари које су далеко озбиљније само на тумачење права Статута појединих или онога што се догодило на седницама Управних одбора. Колега Секељ је био потпуно у праву. Оба Статута су катастрофална, то није празна прича то су последице, а последице су следеће, ни овај Управни одбор, ни Управни одбор Адвокатске коморе Београда због тога што је формиран тако, због тога што има таква овлашћења као што има, није научен, нема механизам, нема правна средства, нема правне аргументе да решава овакву врсту сукоба, и ми овакве цумбусе на Управном одбору никада нећемо решити. Могао би да се реши овакав сукоб драге колеге, само .. иако би постојала потпуна јединственост и сагласност свега око чега се ми споримо али такве јединствености, такве сагласности код Вас нема. Зато ми као Управни одбор српске коморе треба да на другој седници, у другом термину испитујемо о чему се овде ради. Не због Београдске коморе, због нас. Да ли се овде ради о кадровском сукобу, да ли се овде ради о личном сукобу, да ли се овде ради о концептуалном сукобу, а кад кажем у концептуалном сукобу, сукобу из ближе будућности. Одговор на то питање ће разрешити ваша борба. Једна Скупштина, друга Скупштина, трећа или пета Скупштина. Разрешити одговор на то питање. Она страна која буде била боље организована, која буде имала више средстава,

која буде имала више моћи, а неће га решити бојим се, интерес 3000 и нешто адоката Београда. Ја морам да Вас подсетим драге колеге на сам демократски процес позив на који се Ви тако често позивате, а који је пре 100 година критиковао и који данас доживљава своју афирмацију. Демократија је систем у коме добро организована мањина намеће своје мишљење неорганизовано .. То се може догодити и на Скупштини, првој, другој, петој, шестој, Адвокатске коморе Београда и која је ... Ја морам да поставим и следеће питање, после три сата или четири сата, дискусије, после прочитаног материјала, ја још увек не знам шта је узрок овој .. око каквог блага се то адвокати свађају, око каквог добра, око каквих бенефиција, дакле нису ли ... али није могуће да се спорите само око тога да ли ће Скупштина бити 26.-ог или 2-ог. Па није могуће да се спорите само око тога. Да ли ће бити она или ова тачка дневног реда на седници Скупштине. Мора бити да нешто иза тога стоји. Мора бити иза тога некаквог садржаја, некаквог смисла, и на једној и на другој страни. Ми тај садржај нисмо упознали. Данас ми смо дискутовали на она централна питања опстанка адвокатури и због тога је наш састанак за разрешење ове борбе у Адвокатској комори Београда за судбину адвокатури Србије. Свесни смо да толико значи Адвокатска комора Београда са половином чланства укупног чланства целе адвокатури Србије. Неко је рекао да одговорност за штетну последицу леже на председнику Адвокатске коморе Србије и на председнику Адвокатске коморе Београда. То није тачно. Одговорност за штету која може да настане ... на оним снагама, на оним жељама, на оним вољама које су довеле до свега овога у Адвокатској комори. Леже на оним мотивима који су довели до оваквих сукоба овакве ситуације сукоба које доводе пријавама полиције и тако даље. Они ће се једнога дана показати, јер интерес једне или друге групе једне и друге адвокатури, једног и другог концепта стање не може бесконачно да ста. Шта је нама чинити председничке Управног одбора Адвокатске коморе Србије. Вечерас смо чули доста добрих, паметних и квалитетних предлога за компромис, али ми тај компромис не можемо направити, ми тај компромис не можемо наредити. Не треба ни да га наредимо, нити да доносимо било какву чини ми се ни препоруку ни закључке јер би то било арбитража јер би то било стављање на нечију страну а то не би било добро за адвокатуру Србије. Наша је претпоставка и наш једини задатак би могао бити у томе да најширем чланству Адвокатске коморе Београда, ако је могуће свим члановима Адвокатске коморе Београда се достави комплетан материјал, сви транскрипти седница, сви записници, све примедбе, сва објашњења, само ако их добро информишете, ово је савет, ово није препорука, ово није захтев и нема никакво упориште за то, само ако их добро информишете о сваком детаљу једног или другог концепта имаћете шансе да онај концепт, она суштина за коју је већина адвоката убеђена ... Ја лично да сам у ситуацији да одлучујем, Скупштину бих припремао следећих месец дана, а заказао би је за новембар месец, јер ће она ако се одржи и ако буде имала кворум бити судбоносна за све нас. Хвала.

Председник коморе: Хвала колега Милићу. Колега Јеловац се одавно јавља, међутим пошто чланови Управног одбора имају предност.

Јеловац: Пошто смо прилично уморни, ја ћу бити брз у овом излагању. Скупштина је неопходна, датум треба одредити одмах. Решења нема на Управном одбору и председника управног одбора то је јасно, мора се наћи начин како ће се разрешити и заказати једна Скупштина. Ми овде причамо и потпуно манипулишемо и имамо одређене проблеме, може да буде то питање овлашћења за заказивање и слање колеге Тинтор. Не можемо ми манипулисати са тим да је то крађа, укро налепенце, Градски СУП, полиција у комори, срамота. Више од срамоте. Не ради се да је адвокатура доживела ту неку то је веома јасно о чему се ради. Ми имамо проблем зашто од одржаних избора, предлог за заказивање Скупштине доноси Управни одбор. Управни одбор је то учинио још негде у јуну, јулу месецу. Има 60 адвоката, 50 адвоката имама и 60, имамо и тај предлог, надзорни одбор, има предлог и надзорног одбора, није заказана Скупштина и мора се заказати. Што се тиче, овај Управни одбор је тражио информацију о неправилностима у утврђивању избора. У свим тачкама неправилности постоје. Листић за председника неважећи, он је био важећи. 269 на бирачком списку, нема јасног бирачког списка, не знамо шта је бирачки списак. 269 колега није заокружено. Сви ми знамо који смо тамо били, да је био улазни списак, Ви сте то написали, немојте ме сад кад кажем прекидати имам ваш потпис да је то тако. 269 није заокружено. Пошто сви знамо да је бирачко тело у извештају комисије стоји, ево овде, значи да је бирачко тело исто једно бирачко тело са 583 човека, на другом 814, на једном 803, на једном 811. Како је могуће, иста комора, различити Једноставно у свим тачкама и једином изборног сукоба и због свих неправилности мора се наћи један јединствен датум и да се не прави дуализам, једна Скупштина, одредити један датум, неспорно је понављање избора и због погрешака да нам нико други не суди и због фактичког стања. Причали смо, да не понављам разлоге, нема одлука, нема потписа, нема функционисања коморе. Колега Јеврић је потпуно у праву, Скупштина није донесена, изборни

поступак није донесен, заказана је телефоном сад за сад у просторији коморе и од 3200 адвоката, 14 људи је било у Скупштини и то стоји, председница изборне комисије написала, нема услова за легалан рад изборне комисије и тражила да обавести ... Хвала.

Председник коморе: Видим да смо сви прилично уморни, ја се плашим да добра воља коју смо сви овде показали вечерас, треба да превлада, и апелујем на председника Шошкића и његов Управни одбор да заиста се договоре и око теме која иде, и то ако може одмах, ако не, датум смо чули да колега Шошкић не жели да одустане иако мора да иде поново обавештавање. Друго колега Милић је потпуно у праву када је рекао да некад смо сви чланови Адвокатске коморе Београда за време док је председник био Дуја Недић добијали ако се сећате Билтен са сваке седнице. Чланство је било перфектно информисано.

НН: Па да га вратимо, мислим Билтен.

Председник коморе: Ми тај Билтен на жалост немамо и то је то. Што се тиче информисања јавности као после рата опет је битно ко пише историју, знате. Ако се забрани члановима Управног одбора да дођу овде да раде било шта, што председник сматра да је незаконито, а не мора да буде незаконито не кажем а може да буде незаконито онда долазимо у ситуацију која се зове блокада рада Управног одбора. Значи уопште не улазим у то да ли је колега Шошкић било шта урадио незаконито или Управни одбор, али мислим да је јако ружно да се ствари решавају звањем полиције за овакве ствари, да је то чак и срамно за адвокатуру. Ја мислим да овај Управни одбор у сваком случају мора да осуди Српске коморе, за Београдску не желим да о томе говорим, и што се тиче даљег рада ја немам намеру нити жељу да исцрпљујем нити овај Управни одбор нити људе који су добром вољом овде дошли да покушају да помогну, једноставно нека буде оно што бити мора, а то што бити мора та Скупштина, ако буду две скупштине ако буде Скупштина 26. и Скупштина 2-ог, ја Вам тврдим да ће Адвокатска комора Србије сазвати Скупштину и да ћемо на тој скупштини одлучити шта ћемо да радимо даље. Значи ево то Вам унапред најављујем. Ја не желим да расправљам о ономе о чему је Српска комора својевремено расправљала кад је Шабац у питању, тад сам имао страховите притиске, мере, мере, мере, океј. Међутим, ја не желим да будем човек који ће бити означен као човек који је спроводио жеље и воље ових људи. Ја хоћу да иза одлуке ако је буде било какве, стоји Скупштина и сам томе нити ћу тражити да одлучује са Управним одбором нити било шта. Међутим оно што Управни одбор није сада успео да уради, ја би ставио на гласање предлог колеге Банета Вулића Управног одбора Адвокатске коморе Србије пошто очигледно нема ништа од овог решења везаног за заједнички компромис Адвокатске коморе у Београду, макар ја тако видим ствари, али ја бих предложио само да се Управни одбор изјасни око овог пријављивања полицији чланова Управног одбора госпођице Радовић и господина Тинтора наших колега иначе чланова Управног одбора и то чега листића за слање поште које су иначе делегат иначе члан Управног одбора против којих је поднета кривична пријава чак да су извршили крађу у властитој комори и због чега гласачких листића слање поште које су иначе одштампали радници ове коморе по налогу Управног одбора. Слажем се да је колега Шошкић ставио Вето на обавезу, међутим опет не желим да се изјасни око овога позивања полиције и још тога што је то отишлу штампу, што је писало да су ухапшени чланови Управног одбора Адвокатске коморе Београда, што је то било на медијим Б 92, што је било на РТС-у, ја лично сматрам као председник Српске коморе да је тиме нанета велика штета угледу професије, угледу адвокатури и предлажем Управном одбору да се изјасни око тога комори Србије. Не бих волео да ико више ... Колега Шошкићу молим Вас. Према томе хоћу да чујем, претходно ако има још дискусија на ту тему, а онда да се гласа око тога да ли ћемо то осудити или нећемо Управни одбор Адвокатске коморе.

Шошкић: Без намере да дискутујем могу само да Вам појасним

Председник коморе: Ја Вама Шошкићу сада стварно нисам дао реч. Изволите колега.

Божовић: Председниче ја бих Вас замолио да ми дате реч пре него што се одлучи о вашем предлогу, јер мислим да смо се овде састали са мотивима који су много значајнији не мање значајни од овога што Ви предлагате, али сматрам да ако се скуп разиђе после три или три и по сата без било каквог става везаног за тему о којој смо ми овде данас позвани, да то није добро. Очигледно је да је јединствен став да Скупштина мора да се одржи Коморе Београда и ја стварно апелујем и на председника Шошкића у чијој дискусији ми се није свидело то што каже да сви ми овде желимо да чувамо место или желим да радимо како год хоћемо што није коректно мислим и није добро, него смо

се овде скупили са намером да помогнемо и евентуално неким својим конструктивним предлогом допринесемо решењу проблема. Осим у дискусијама чланова Управног одбора у свим другим дискусијама преовладавала су углавном лична опредељења и ставови. Морам да кажем да је и у њима било одређених добрих запажања, као што је на пример запажање колеге Тинтора, које се темељи и на запажању колеге Секеља, да Статут Коморе Београда по мени не дефинише статус председника коморе јер чланом 15 Статута Адвокатске коморе Србије не зна се шта је председник а шта су потпредседници и да ли их има или нема. Зато је можда предлог колеге Зорана Милића најконструктивнији да се наредна седница Скупштине Београда мора темељно припремити, али да не бисмо сада правили велике проблеме мислим да тренутни проблем треба превазићи ванредном седницом Скупштине Адвокатске коморе Београда, да сачекамо усвајање Закона о адвокатури па да се евентуално Статути, па да не бисмо то два пута радили кад буду органи какви јесу сада али седница Скупштине Адвокатске коморе Београда мора да буде одржана и на њој ако већ иду позиви са обавештењима, мора тачно да се напише, а да бисмо стварно направили компромис да дефиниција, ја покушавам да помогнем предлогом дневног реда који нормално не мора да буде усвојен, јер очигледно је тема да овде да је проблем избора па онда нека буде тачка дневног реад извештај са спровођењем избора и доношењем одлука па нека се Скупштина према томе на самој седници определи шта је било у реду а шта није, јер и једна и друга тема пазите, тема коју предлаже Управни одбор Коморе Београда на седници којој није присуствовао колега Шошкић, правилно примећује колега Божовић, подразумева нову етапу избора за шта се нормално треба припремити. Тема коју предлаже колега Шошкић за седницу Скупштине је искључиво расправљање блокаде функционисања Управног одбора. Да ли је то само искључиво тема за седницу Скупштине. Очигледно и једни и други желе да се расправља о изборима и дајте онда значи нека буде тема извештај надлежних органа или не знам већ чега о проведениим изборима, постигнутим резултатима и доношења закључака у вези са тим а не да се Скупштина према томе определи, а стварно нико никоме на седници Скупштине не може забранити да предложи и неку трећу тачку дневног реда јер Скупштина је та која на крају о томе одлучује. Ево то је мој предлог из позивам, извините, и позивам, извините колега још само једну реченицу, и позивам стварно председника Шошкића и Управни одбор Коморе Београда да данас овде стварно седну и донесу одлуку и сами се договоре о датуму да не буде поражених, да не буде победника, ако није добар предлог мој за дневни ред, било је других предлога, трећих, није важно и нека одреде датум, нека то буде 9.-ти, 16., 17., не знам већ који и нека се то ...

Председник коморе: Изволите колега Шошкићу.

Шошкић: Мој предлог у вези тих компромисних садржаја рада односно дневни ред, ради се о томе што сам рекао, поред оног извештавања ... јесте била могућност функционисања Дакле ја сам желео да упознам Скупштину да Скупштина оцени да ли то може да функционише или не. Под два, пошто нисам предложио ово што су они предложили кажем прихватам да на дневни ред уђе и разматрање Скупштине у вези резултата избора од маја 22.2010. године. Предлажем и трећи сад и то би могло у обавештењу свим оним члановима који су примили позив за 2-ги да им кажем да предлажемо и трећу тачку дневног реда, колега Милић је рекао, концепцијски ставови о будућности Адвокатске, суштинско питање. И моја намера јесте била, кад сам предложио ов утачку дневног реда да кажем имамо проблеме, проблеми су у позадини мотивисани концепцијским разлозима. Наравно да би то дошло до изражаја и ја би то у том смислу и усмерио да тако кажем расправу Скупштине. Дакле ја прихватам и трећу тачку дневног реда које концепцијски ... и ономе што би ја реко али сад долази и да изричито прихватим да то буде трећа тачка дневног реда ... Е сад...

Председник коморе: Видите колега Шошкићу

Шошкић: Само да Вам кажем у вези онога око полиције око тога да ли је била позвана или није била позвана .. ако је Вама суштина овога, ако Ви хоћете да афирмишете једну багателну крађу за коју сматрате ..

Председник коморе: То сте Ви учинили.

Шошкић: Коју сам ја учинио?

Председник коморе: Па него шта сте. То је моје мишљење наравно не кажем...

Шошкић: Може, онда изнести захтев и реците да сте ви данас утврдили да сам ја неког дана у септембру месецу извршио крађу. Може.

Председник коморе: Не никада то нећу рећи, него ћу рећи да то није начин расправљања односа у адвокатури. У адвокатури адвокати не смеју да пријављују адвокате за овакве ствари јер ово је стварно мислим страшно. Ето то је моје мишљење.

Шошкић: То је питање етичности, моралности

Председник коморе: Управо тако, потпуно се слажем.

Шошкић: Али морате да схватите једну ствар, не може Управни одбор Београдске коморе да одређује и да каже, ми смо одлучили да се иде у наставак изборне Скупштине од 22. маја.

Председник коморе: Слажем се, најбоље би било да се ...

Шошкић: .. У вези тога па ће Скупштина да одлучи да ли ће наставити или неће наставити а овде се нуди решење, односно нуди се рад Скупштине, Ви ће те сада радити, ево Вам гласачки листићи и ићићемо на поновни поступак гласања. Прво треба да предложите, јер је то ван памети, то говори колико узима Управни одбор на себе ингеренције које нема, може само да предложи нешто да се разматра а не да им каже ево саћемо да наставимо од 25-ог. Зашто би наставили кад Скупштина може да одлучи и да каже нећемо тако нешто, а претенциозно да Ви то говорите Скупштини. Скупштина прво мора да чује са каквим проблемима смо суочени, са каквим концептуалним разликама смо суочени, шта хоће адвокатура и да након тога заузме став по једној тачки дневног реда, и то она права немогућност функционисања и зашто немогућност, по другој тачки дневног реда да ли су ти избори добро спроведени или нису и о трећој тачки дневног реда шта је концепцијски пут развоја адвокатуре односно њеног будућег деловања. Ја нудим три тачке, могу и четврту ако има неко, коју би ја овако по мом виђењу прихватио да уврстимо, а сама Скупштина ће одговорити на све те тачке, а можда ће уврстити још неку до следећег и изјавио не само ја, то су изјавиле многе моје колеге. Ајмо да решимо тај проблем. Друго, овог октобра имамо заказану Скупштину заказо сам је и нудим уместо једне тачке дневног реда три тачке дневног реда, и сад ме питате шта још треба да урадим да би изразио своју спремност на компромисно решење. И једино ако не мислите да одустанем од Скупштине па да се онда равнамо према позиву неке друге групације која је сазвала Скупштину. Ако то тражите од мене ...

Председник коморе: Не то нико не тражи од Вас. Колега Шошкићу и колега Николићу и колега Милошевићу пре него што Вам дам реч, мислим да ова тачка око концептуалног сукоба у ствари већ је представљена у вашем дневном реду слањем овог писма које сте послали знате. То сам хтео управо да вам кажем, али ...

Шошкић: Ако је тумачите и тако може ...

Председник коморе: Управо сам то хтео да Вам кажем.

Шошкић: Али није изричито речено као тачка дневног реда.

Председник коморе: Па мислим да је требало представити све. Колега Николићу.

Николић: Хвала господине председниче. Овде мислим да се ствари мало замагљују. Скупштина је заказана постоји само једна Скупштина која је законито заказана и око тога не би требало да буде компромиса. У циљу да се избегне потенцијална подела у чланству Адвокатске коморе Београда што би свима требао да буде циљ и око чега смо сви ми требали да будемо одговорни. Колега Тинтор је предложио по члану .. и ја размишљаам али још увек нисам донео одлуку, а да Управни одбор Београд заједно са Вама као председником ако желите да присуствујете тој седници или без Вас ако не будете желели а та седница буде сазвана . предлагача, размотри да се сазове у складу са евентуалним препорукама Управног одбора Србије ако таквих буде, за неки трећи датум, са свеобухватнијим темама али међу тим темама дефинитивно мора, после искуства које имам у раду са Вама и на основу искуства које су колеге које су данас присутне имале у вези ваше толерантности и

начина вођења седница, да је неопходно да радно председништво буде сазвано да води такву седницу јер то је дефинитивно сукоб концепцијских разлика али које су толико не премостиве без икаквих других користи осим, ја то другачије не могу назвати сем ината. Сви смо овде који трошимо наше време које би могли трошити за нешто боље, само због тога што сте Ви одлучили да нам нешто дате или да нам нешто не дате. Војкан Неђић је данас поменуо да председник коморе има посебну тежину. Слажем се ја да има тежину. Посебна тежина се огледа у посебној одговорности, јер ако је неко председник онда ће бити посебно одговоран за евентуално кршење Статута или незаконитости у начину на који ради. Значи, Ви као председник Адвокатске коморе Београда под светлом свих нас, начин на који Ви водите Адвокатску комору Београда, начин на који Ви доносите одлуке, начин на који третирате своје колеге адвокате који су чак и чланови Управног одбора јер као такав да изазива посебну позорност и посебну одговорност Вас као председника. Да то ћу рећи на Скупштини а то сада кажем и Вама, зато што та тежина коју Ви имате као председник у погледу одговорности пре свега, ако се Ви понашате неодговорно и нудите нам ево моја понуда је то без обзира да ли сте се Ви се понашали у складу са Законом и Статутом то је нешто што се најалост не може прихватити. Значи постоји

Шошкић: Ти имаш став да сам је све кршио ...

Николић: Даћу Вам, даћу Вам ако хоћете листу шта сте све кршили, између осталог Ви сте сазвали Скупштину без одређеног предлагача супротно закључцима Управног одбора за које сте Ви гласали. То је изричита повреда Статута а нисте сазвали седницу Управног одбора у року на предлог довољног броја чланова Управног одбора као што Статут налаже.

Шошкић: На колико дана?

Николић: У року од 10 дана.

Шошкић: И за колико сам је заказао?

Николић: Нисте је заказали, 20-тог је поднет захтев да се расправља о Пословнику, сачекајте господине, 20. августа је поднет захтев до 30. августа ништа није нити је Пословник који је предлог дневног реда који је Вама, који је предложен више пута и тада и званично нити је стављен на дневни ред. Са друге стране ...

Председник коморе: Господин Милошевић ...

Николић: Господине председниче само на крају у вези опаске господина Добросављева да напоменем, ја разумем вашу примедбу коју сте дали. Наша размишљање у начину на који сте дали за Скупштину је да ће се Скупштина сама изјашњавати о томе да ли ће прихватити тај дневни ред или не, исказати своју вољу у вези валидности или невалидности избора. Можда смо погрешили можемо то ...

Николић: ... Верујте да смо радили у веома неуобичајеним условима тако да

Председник коморе: .. већ је осам сати када ће

Југослав Тинтор: Ја знам не може да се полази од тога да диспонира само председник овде имамо две стране ја то имам, ја сам дао, узми или остави. То је апсурд који је неприхватљив и за мене и за моје колеге. Мора да се договоримо ...

Зоран Милошевић: Ја подржавам предлог председника Ђорђевића да се осуди интервенција полиције у просторијама Адвокатске коморе и сматрам моје мишљење да је колега председник Шошкић прејак и непотребно реаговао позивањем полиције у овом случају и да ово чињенично стање које је приказано било од једне било од друге стране не даје неког основа за тако нешто. То је моје лично мишљење и због тога предлажем да Управни одбор стави на гласање и да одлучи о томе. Под два предлажем да Управни одбор Коморе Србије да препоруку председнику Шошкићу и Управном одбору Адвокатске коморе Београда да одржи Скупштину са свим овим темама које су данас биле овде на дневном реду, да то буде трећи а не она два датума која су се помињала. То би било једино добро решење и не би се доводило чланство, значи други адвокати у заблуду ко је ту у праву ко није. Најбоље

је одредити трећи термин и независног термина одржати ту седницу Скупштине. Ја мислим да се виде неке концептуалне разлике у адвокатури да су настале, па Скупштина и јесте место где ће те концептуалне разлике да се открију, расправљају и на крају неким демократским путем добију своје разрешење и епилог. Хвала.

Председник коморе: Хвала. Колега Добросављевић.

Добросављевић: Заиста исто ко и Зоран мислим да полицији у оваквим приликама и у оваквим колективима није место у Адвокатској комори и да заиста Управни одбор Адвокатске коморе Србије треба из ових разлога како је мој претходник рекао да такво једно понашање осуди и учини га не прихватљивим и за сад и за убудуће. И заиста немам ништа против да се да препорука још једна, најпре препорука да се и председник и Управни одбор који је сазвао Скупштину придржавају наше препоруке које смо раније донели и ја не видим разлога да је ми мењамо. И немам ништа против ако је могуће направити компромис у складу са нашом препоруком, нек то буде садржина дневног реда Скупштине да неки трећи датум 9., 16., небитно који септембар буде, да се мало оладе усијане главе, да седну људи да пробају да се договоре али са овом препоруком и да се то прихвати. Ако то не буде, ја немам ништа против да буде и 26.-ог Скупштина па ћемо видети можда 26-ог већ бити расплет па неће ни бити потребна 2-ог. Можда ће 2-ог бити расплет па неће бити Готова прича.

Председник коморе: Хвала Вам колега Добросављевић. Обзиром да мислим да смо сви уложили максималан напор да се ...

Секељ: Председниче пре напора, осам њих су добили од Вас реч након што сам ја тражио пре свих њих, а ..

Председник коморе: Господине Секељ није ваљда да Вас нисам приметио.

Секељ: Дал ме нисте приметили или .. ја не знам.

Председник коморе: Ја се извињавам, нисам мислио злонамерно.

Секељ: Нисам ни мислио да је злонамерно.

Председник коморе: Е колега ће добити одмах реч пошто ...

Секељ: Нисам разумео, ако сте рекли да свако има по нешто да каже, како треба да гласи одлука Управног одбора, по чему да гласамо у вези овога са полицијом, па сад то треба да питам и у зависности од одговора да ли ћемо имати нешто да кажемо или нећемо. Нисам разумео шта треба да.

Председник коморе: Ја лично, као председник сам рекао мој суд о томе.

Секељ: Не суд, кажете да гласамо о том и том, нисам разумео. Како гласи текст неко саопштење или закључак, гест понашање председника Управног одбора Адвокатске коморе Београда о позивању полиције сматрамо не прихватљивим ...

Председник коморе: ... начином поступања а друго ради се о томе да је тиме прекршен кодекс професионалне етике адвоката, јер нас кодекс директно упућује на прво покушај договора око ствари које су проблем, пазите овде проблем око заказивања Скупштине решавамо позивањем полиције. Па молим Вас, хићемо позвати сваки пут полицију колега. Изволите колега.

Секељ: Ја сам више склон а ако се о овоме одлучује о ономе како сам ја схватио колегу Милошевића да ме .. и то нажалост са врло мало успеха предлаже колегама чланство да одлучујем о стварима о којима нисам и најмање ситнијег детаља упознат. Овде нисам ни са крупним, а поготово не са ситним детаљима упознат. Не кажем да је добро да се краде у комори као што каже колега Шошкић, не кажем да је добро да се неко пријављује полицији, да га хапси а да није ништа радио, не знам шта је од тога било, не знам шта је од тога испало, кажем до душе да није добро да се полиција мота по просторијама Адвокатске коморе и по просторијама адвоката. Мислим да би било корисније ако се о овоме изјашњавамо како се мени чини каже Колега Милошевића да није добро за адвокатуру да се

долази до ситуација када полиција треба да борави у просторијама коморе. Тиме нећемо дати за право колеги Шошкићу јер не знамо све детаље, да је у праву што је правно нећемо дати за право Тинтору што је рекао овако али у сваком случају полицији нема ту места, јер не бих да пресуђујем у овом случају на штету Шошкића или на штету, све једно и друго, до најситнијих детаља нисам упознат а нисам и нисам баш сигуран да би био тако лако упознат са тим. Дакле мислим да је једно, неко ће рећи плашљиво није плашљиво, по мени је елегантно решење да се овластимо тако да није добро да се доводимо у ситуацију када полиција треба да дође.

НН: Е сад мени није јасно. Ви не прејудуцирате, дакле да је ситуација изазивала оправданост доласка полиције ако тако треба да гласи

Секел: Ако сам тако реко нисам добро реко, онда нисам добро рекао, али нећу да кажем ни да је овај у праву ни да је онај у праву.

Милошевић: Ево поново, ја сам прецизно реко, како по мени, како год обрнемо чињенично стање овако или онако, како каже једна или како каже друга страна моје мишљење је да је реакција председника Шошкића била прејака и непотребна, звање полиције за конкретан случај. То би требало као неки закључак или као неки став Коморе Србије и то је чињенично стање које је ...

Секел: Па чекајте да ли ми знамо шта је Шошкић рекао ...

Милошевић: Не не знам, не браним ја Шошкића нити ...

Југослав Тинтор: Ако дозволите уважени колега, Шошкић је рекао..

Председник коморе: Шошкић је звао телевизију, ... дошли код мене па сте ми рекли разговарали су с њим, разговарали су са мном а Ви ... Шошкић зове и обавештава медије ...

Шошкић: Одбио сам да коментаришем, не, прво су с њима разговарали ...

Председник коморе: Тебе су поменули.

Шошкић: Не, не,

Председник коморе: Немој да ти зовем новинаре...Изволите колега Ћирићу.

Ћирић: Ја молим, ми имамо предлоге овде које треба да гласамо о тим предлозима, достав више ...

Председник коморе: Први предлог јесте везан за позивање радника полиције Градског СУП-а Београд због тога што је члан Управног одбора Југослав Тинтор под тврдњом председника Шошкића украо молим Вас адресе за слање члановима Управног одбора Адвокатске коморе Београд за Скупштину коју је легално или илегално сазвао седницу. Зато је човек позвао полицију. Ја сам за то да се такав акт осуди, не као прек, то је недопустиво, јер у адвокатури се ствари могу дешавати поготово овако, потпуно колегијално, постоје дисциплински органи, могла је да се поднесе пријава против целог Управног одбора и да о томе одлучује надлежни дисциплински тужилац коморе, а не да ми одлучује БИА или да ми дође криминалистичка полиција у комору и да сутрадан брука и љага и да сви причају шта сте то дозволили себи. Слажем се можда смо дозволили себи, можда је господин Тинтор лопов, а можда је господин Тинтор није лопов, али то није да иде у јавност. Зато смо сецикесе, зато смо битанге, зато смо лопови, зато смо дно дна када погледате шта грађани дискутују о нама. То је невођење рачуна о интересима и о угледу коморе и ја сам за то да се такав акт осуди и то сада стављам на гласање. Кратко и јасно. Изволите.

Питање је ко је за то да се осудио позивање полиције у Адвокатску комору Србије од стране председника Шошкића.

Адв. НН: Немојте молим Вас, ја сам први предложио, позивање полиције и мешање у Адвокатску комору Србије. Ту појаву осуђујем, дакле то је нарушавање интегритета и угледа адвокатуре.

НН: (женски глас) Ко гласа за 7. Још неко? Марко је осам.

Председник коморе: Друга ствар је ...

Добросављевић: Није тако, била је верзија заједно са именовањем господина Шошкића, ја јесам за осуду али заиста не видим разлога зашто је у овој новој верзији сад изостављено име. Ја јесам за, то али мислим да је то учинио господин Шошкић председник Адвокатске коморе Београда и зар оно има толику већ тежину. Ја за то хоћу да гласам, да не би испало то да се ја нисам изјаснио. Значи у моменту гласања ми мењамо предлог. То није добро.

НН: Предлагач је за вашу информацију колега Добросављевић, рекао и дефинисао предлог а он је рекао ...

Председник коморе: Унети онако како је рекао колега Добросављевић. Ко је против овога да се осуди, да или има неко против?

НН: Три уздржана.

Добросављевић: Констатујте да се ја нисам изјаснио уз образложење.

Председник коморе: Сматра да треба другачије ... Други предлог који стављам на гласање јесте да Адвокатска комора Србије Адвокатској комори Београда председнику Адвокатске коморе и Управом одбору да будемо прецизнији понови препоруку за одржавање Скупштине Адвокатске коморе Београда са темом коју смо дали, прво то да поновимо. Хоћемо за то да се изјаснимо, са предлогом који смо дали и да буде јединствена Скупштина са трећим датумом, јесмо тако рекли.

Добросављевић: А шта је са препоруком и председником у Управном одбору.

Председник коморе: Рекао сам, нисте слушали. Рекао сам предлог Адвокатске коморе Србије претходно да се понови с тим да то буде једна Скупштина и с тим да то буде трећи датум да то не буде ни 26-ти

НН: Па то је ингеренција Адвокатске коморе Београда по којој не можемо ми да дајемо одлуку ни датум изабрати.

Председник коморе: Нисамо ми дали датум. Да ли је неко против ове одлуке.

НН: 11, ...

НН: Ко је уздржан?

НН: Један уздржан

НН: И ја због демократије.

НН: Има ли неко против?

Председник коморе: Нема.

Овим проглашавам вечерашњи покушај, како би рекао колега Шошкић, неуспелим и седницу завршеном.

